

തപ്തഹൃദയം

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ

തപ്തഹൃദയം

കവിതാസമാഹാരം

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ

താളിലക്കം

2020

പേര്: തപ്തപ്രദയം

ഭാഷ: മലയാളം

വിഭാഗം: കവിതാസമാഹാരം

രചന: ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വികിപീഡിയ.

വിജയപ്രാർത്ഥന

കുടുംബത്തെ രണ്ടായ് പിരികിലിശ്ശല്യ-
മൊടുങ്ങുമെന്നല്ലി നിനച്ചിരുന്നു നാം ?
ജനനി തൻ പൂമെയ് പിളർക്കിലും കൂടി-
യിണങ്ങുമെന്നല്ലി കരുതിവാനു നാം ?
പകുത്തിട്ടെന്തായി ഫലം ? പിരിഞ്ഞോർതൻ
പകച്ചെന്തീ വീണ്ടും പടർന്നു കത്തുന്നു.
മറകൾകണ്ടൊരു മഹർഷിമാരിൽ-
ന്നരുളിന പഞ്ചനദത്തിലിട്ടിനം
ഇടതടവറ്റു നടന്നീടുന്നല്ലോ
ചുടലകാട്ടിലെപ്പിശാചതാണ്ഡവം!
എവിടെയും കൂട്ടക്കൊലയും, കൊള്ളയ്-
മെവിടെയും ബലാഭ്രതവും തീവെയും.
ജനിച്ച ദേശവും, ഗൃഹവും, സമ്പത്തും,
തനിക്കു വാച്ചിടും സമസ്തബന്ധവും,
ത്യജിച്ചുയിർമാത്രം പുലർത്തുവാൻ കൊതി-
ച്ചജന്മമൊടുപേർ പരക്കം പായുന്നു.
അശാന്തമാഞ്ഞെത്തിപ്പിടിച്ചവരെയും
കശാപ്പുചെയ്യുന്നു പരർ മതഭ്രാന്തർ!
പ്രപഞ്ചധാതാവേ! വളരെ നീണ്ടുപോയ്
സ്വപ്നമങ്ങേയ്ക്കൊന്നുണരണേ വേഗം!
ഇവിടുത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കണേ
രിവുമിന്ദുവും മിഴികളാവോനേ!
ഭൂവനങ്ങളങ്ങു ചമച്ചതാണെങ്കി-
ലവനിയുമതിൽപ്പെടുകയില്ലയോ?
ജനയിതാവിന്നു തനതപത്യത്തെ-
ക്കനിഞ്ഞു കാക്കേണ്ടു കടമയില്ലയോ?
അതോ ധരണിയെച്ചെക്കത്താനായ് ശല്യ-
മൊതുങ്ങുവാനങ്ങുമുഴിഞ്ഞുതള്ളിയോ?
ഏദ്രവും കണ്ണുമുടയോരെ! കേൾപ്പി-
നദയംചെയ്തുപോയ് നവീനമാം യുഗം.
അതിനിണങ്ങാത്ത പഴമയൊക്കെയും
പതിക്കട്ടെ ചെന്നു പടുക്കഴിക്കുള്ളിൽ

ഒരു മതം മതിയിനി- പുരസ്സേഹ,-
 മൊരുവർഗ്ഗം മതി - മനുഷ്യസംജ്ഞകം;
 ഒരു രാഷ്ട്രം മതി - ധരാതലം-നമു-
 ഒക്കാര ദൈവം മതി - എദിസമിതം ദീപം.
 കിഴക്കു വങ്ഗത്തിൽക്കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടു
 വഴക്കം വാശിയും വധൈകവാഞ്ചര്യം,
 ഭരതഭൂമിയിൽ സ്വതന്ത്രതാസുര-
 സരിത്തൊഴുക്കിന നവഭഗീരഥൻ;
 ശുഭവ്രതനസ്സൽമുരു ദിനങ്ങൾ മു-
 നപവസിക്കവേ മരണമുമാഞ്ഞുപോയ്.
 അതിനുമേലതാ! തിരിക്കയായ് പഞ്ച-
 നദത്തിലേക്കുമശ്ശമപ്രവാചകൻ
 അവിടെയും ജയമവിടുനാർജ്ജിച്ചു
 ഭവിക്കുമുഴിക്കു പരക്കെ നല്ലട്ടെ !

ഇരുമ്പിന്റെ നൈരാശ്യം

പോരുമീഞ്ഞെളിച്ചിലെൻ
 പൊന്നുടപ്പിറപ്പേ! നീ-
 യാരു, ഞാനാരെന്നൊന്നു
 ശാന്തമായ് ചിന്തിക്കുമോ?
 സങ്കടം പരർക്കാർക്കു
 മേകാതെ നീണാൾ നമ്മൾ
 തങ്കമേ! പുലർന്നിലേ
 പാരിതിൽപ്പണ്ടേക്കാലം?
 നമ്മളന്നദൃശ്യരാ-
 യേവർക്കും, വിശാലമാ-
 മമ്മതൻ മടിത്തട്ടി-
 ലാനന്ദിച്ചുറങ്ങീലേ?
 അത്തവ്വിലെത്തിക്കുറേ-
 ൂട്ടായ്ക്കവർച്ചക്കാർ
 സത്വരം നമ്മെക്കൊണ്ടു
 മണ്ടിനാർ മുകൾപ്പാട്ടിൽ.
 സ്വോപയോഗാർത്ഥം നമ്മെ-
 സ്സംസ്കരിച്ചെടുത്തപ്പോൾ
 ഹാ? പരം നീ മഞ്ഞയായ്,
 ഞാൻ വെറും കുറുപ്പുമായ്.
 വർണ്ണത്തിൻ വ്യത്യംസം
 കണ്ടാഹ്ളാദമാർന്നോർ; നമ്മെ-
 ബ്ബിന്നിപ്പിച്ചമർത്തുവാ-
 നാവഴിക്കല്ലീ പറ്റു?
 എന്നത്തൽ സൗകര്യങ്ങ-
 ളാദ്യമായ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ
 സന്നദ്ധനാക്കി; ഞാനു -
 മായതിൽ കൃതാർത്ഥനായ്.
 ദീനർതൻ ബുദ്ധ്യയെ-
 ശ്ലീഘ്രമായ് ശമിപ്പിക്കാൻ.
 കാനനം നാടാക്കുവാൻ,

കെട്ടിടം ചമയ്ക്കുവാൻ;
 എത്രയോ തരത്തിൽ ഞാ-
 നീമട്ടിൽപ്പണിപ്പെട്ടു
 മർത്ത്യർക്കു നല്ലീടിനേൻ
 സൗഖ്യവും സുഭീക്ഷവും.
 യാതൊന്നും പ്രയോജനം
 കാണായ്കുമൂലം നിന്നെ-
 യാദരിക്കുവാനാശ-
 യന്നവർക്കുണ്ടായില.
 പിന്നെയൊന്നോരോടത്തു
 മേനിയും മീനക്കിയെൻ-
 പൊന്നേ! നീ മേവും കാഴ്ച
 കണ്ടുതപ്പൊണ്ണുണ്ണോഷർ,
 പ്രീതിപൂണ്ടെടുത്തുടൻ
 നിന്നെത്തദ്യധുക്കൾ തൻ-
 കാതിലും കഴുത്തിലും
 കയ്യിലും ഘടിപ്പിച്ചാർ.
 എങ്ങുമേ സമൃദ്ധമായ്
 വ്യാപിക്കും കാർകൊണ്ടൽ ഞാ-
 നിങ്ങങ്ങൊരലും മാത്രം
 ദൃശ്യയാം വിദ്യുത്തു നീ
 ആകമാനവും നിന്നെ-
 കയ്യാടക്കുവാൻ വെമ്പി
 മോഹത്താൽ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ,
 മത്സരം വിജ്ഞിച്ചു;
 കാട്ടുതീക്കൊപ്പം ദേഷ്യം
 മൈത്രിയെദ്രഹിപ്പിച്ചു.
 ജ്യേഷ്ഠനും കനിഷ്ഠനും
 സുന്ദോപസുന്ദന്മാരായ്
 ആയിരം സ്വരൂപത്തിൽ
 വാർത്തുതേച്ചെടുത്തെന്നെ-
 യായുധീകരിച്ചുകൊ-
 ണ്ടന്യോന്യമങ്കം വെട്ടി.

ഞാനെന്തുചെയ്യും, ദീനൻ?
 എൻജനം തുലയ്ക്കുന്നു
 മാനുഷക്രവ്യാദർതൻ
 പങ്കത്തിൽപ്പങ്കാളിയായ്
 കോശമാമന്തഃപുരം
 തന്നിൽ നീ മേളിക്കുന്നു
 ഘോഷാസ്ത്രീക്കൊപ്പം, ഹന്ത!
 ബന്ധിയായ് പ്രഭാകീടം.
 പാകത്തിൽ നിന്നെക്കാത്തു
 നിൽക്കുന്നു വെളിക്കു ഞാൻ;
 ലോഹമില്ലാത്താലാർക്കു
 സുസ്ഥിരം കാർത്തസ്വരം?
 കൂരിട്ടുകുന്ന ഞാൻ വേല
 ചെയ്യുന്നു; ചിത്രം
 സൂരബിംബമാം നീയും
 സ്വാപത്തിൽ സുഖിക്കുന്നു.
 ഹൃത്തിലെന്നോർക്കു തോഴി
 നാം രണ്ടുപേരും ചേർന്നീ-
 മർത്ത്യർതൻമാറാദ്രാസ്യ-
 മെത്രനാൾ ചുമക്കണം?
 കൊല്ലുന്നു കൊല്ലുന്നു ഞാ-
 നന്ധനാ,യെന്നെക്കൊണ്ടു
 കൊല്ലിച്ചു കൊല്ലിച്ചു നീ
 മൃഗ്യയായ് രസിക്കുന്നു.
 കഠിനീഭവിച്ചതാ-
 മെൻകരൾത്തട്ടിൽപ്പോലും
 കദനം നിറച്ചീടു-
 മിദ്രഗ്യം സുദൃസ്സഹം.
 ഇമ്മഹാപാപം പോരും:
 ദൈവത്തിൻകരം വീണ്ടും
 നമ്മളെണ്ണുഗർഭത്തി
 ലാശ്ശുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്ക നാം.
 എത്രമേൽക്കാമ്യം നമു-

കാശ്യാനാഥർവാസ-
മിത്തരം വ്യാപാരത്താൽ
ജീവിക്കുന്നതെക്കാളും.

ജയഭേരി

ഉണരുവിൻ സഹജരേ! ഭാരതോർവിതനയരേ!
 ശനിയൊഴിഞ്ഞിന്നു വീണ്ടും മനുഷ്യരായ് നാം
 എഴുന്നേറ്റു നിവർന്നായ, രന്നെവിടെയുമിപ്പുലരി-
 യൊഴുകുന്ന പൊൻപുഴയിൽത്തുടിച്ചു നീന്താം.
 അടിമച്ചങ്ങലയെല്ലാമയഞ്ഞഴിഞ്ഞുവീണ്ടു,
 തടങ്കൽക്കൽത്തുറ്റുകെങ്ങും താനേ തുറന്നു.
 സ്വതന്ത്രരായ് സകലരുമീനീമിഷംമുതൽ; നമ്മൾ-
 ക്കിതിൽപ്പരമൊരു ഭാഗ്യമെന്തിനിവേണ്ടു?
 പരവശരാജ്യം നരകിച്ചുപോയി നമ്മൾ
 നിരവധി ദിനങ്ങളായ് നിർജ്ജീവപ്രായർ.
 അറുതിപെട്ടല്ലോ വല്ലവിധവുമശ്ശാപം; നാമും
 മറുകരയെത്തിയല്ലോ മാൽക്കടൽനീങ്ങി
 ചിരപ്രതീക്ഷിതമാമിശ്ശഭമുഹൂർത്തത്തെക്കാണാൻ
 തരംവന്ന നമ്മളെത്ര ചരിതാർത്ഥന്മാർ?

||

പരിണാമമിതെങ്ങിനെ വന്നുചേർന്നു ഭാരതത്തി-
 ന്നിരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിലെപ്പുരമാശ്ചര്യം?
 അശരണജനങ്ങൾതൻസുഹൃത്തൊരാളതാകാണിൻ!
 കൃശഗാത്ര, നർദ്ധനഗന്ധ, ഗതവയസ്കൻ.
 അപരമല്ലിതിൻഹേതു, വവിടത്തേ വരിഷ്ടമാം
 തപശ്ചര്യതൻപ്രഭാവം; സന്ദേഹമില്ല.
 പിടിച്ചുവെച്ചുകിട്ടാൻ വളരെന്നാൾ ഭൂജിച്ചതാം
 സ്കന്ദചി തിരളുന്ന സാമ്രാജ്യശ്രീയേ,
 തിരിച്ചുതത്സാമിക്കേകം സ്വമനസ്സാൽ ജേതാവെന്നു
 ചരിത്രത്തിലിതിന്മുൻപുകേട്ടുണ്ടോ നാം?
 അതുനമുക്കാർജ്ജിച്ചാനിന്നതതായികളെപ്പോലു-
 മനചരരാക്കിമാറ്റുമീമഹായോഗി,
 അചകിത, നസ്തലിത, നദിനവതമാഗത-
 നസുലഭസീദ്ധിയുക്ത, നഖിലബന്ധു.
 അപങ്കിലനവിടത്തേക്കാത്മനിഷ്ഠബലം ബല-

മപരിച്ചിന്നമാം സത്യമാദിത്യബിംബം.
 അവിടത്തേപ്പർണ്ണശാല ഭാരതോർവി, യതിൽപ്പെട്ടാൽ
 ഹരിപോലും ഹരിണമായ്ച്ചമഞ്ഞേപറ്റു
 അതുകൊണ്ടാണജയനാമാംഗലേയകേസരിയും
 കൊതിപ്പുണ്ടതിവിടം വിട്ടൊഴിഞ്ഞുമാറാൻ.
 പണിയുവിൻ പാണിജൂപ്പിപ്പാവനനശ്ശുരുവിനെ-
 ജ്ജനനിതൻ ദാസ്യംതീർത്ത ധീരശാന്തനെ.

III

വഴുതിവീണപോയ് പണ്ടു ബാലിശരാം നമ്മുടയ
 ബലമറ്റു കയ്യിൽനിന്നു സാമ്രാജ്യകേതു.
 അസ്മതമെന്നരങ്ങിൽവന്നാർജ്ജവമായ്ച്ചമഞ്ഞാടി-
 യധർമ്മത്തിന്നെന്നു ധർമ്മമടിമപ്പുകി;
 മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനെന്നശ്രദ്ധനായ് മാറ്റിനിർത്തി
 ധനമെന്നു സർവ്വേശൻതൻ സ്ഥാനത്തിലേറി;
 മുടിഞ്ഞു നാമന്നു; പിന്നെ നമുക്കെന്നും ദിനകൃത്യം
 പടവെട്ടൽ തമ്മിൽ, നാടു പരർക്കു നൽകൽ!
 മതമെന്നും, വർണ്ണമെന്നും, ജാതിയെന്നും, ഭാഷയെന്നും
 മദംപിടിച്ചോരോന്നോതി വഴക്കടക്കി
 തുലയ്ക്കാല്ലേ കയ്യിൽവന്നജയശ്രീയെ വീണ്ടുംനമ്മൾ;
 കുളിക്കൊല്ലേ ജനനിതൻ ചുടുകണ്ണീരിൽ!

IV

കരയേണ്ട മാതൃഭൂവിൻ കമനീയമാം വപുസ്സി-
 ന്നിരുളുണ്ടായ് മുറിപെട്ടു കിടപ്പതിങ്കൽ,
 ഇരിക്കട്ടെ; സാരമില്ല; കുറച്ചുനാൾച്ചെന്നാൽരണ്ടു-
 മൊരുമിച്ചുളുട്ടു, മിപ്പുണ്ണുണങ്ങും താനെ.
 ഹിമവാനാം ഹീരമുടിശിരസ്സിൽച്ചൂടിച്ചും, തെക്കേ-
 സ്സമുദ്രത്തിൻ തിരകളാൽകാൽ കഴുകിച്ചും,
 കരംരണ്ടും കാമരൂപഗാന്ധാരാദ്രികളിൽച്ചേർത്തും
 കരുതലാർന്നഖിലേശൻ വാഴിച്ച രാജ്ഞി,
 അവികൽ,യവിഭാജ്യ,യവിടത്തേത്തിരുവുട-
 ലെവിടെയാർക്കെത്രനേരം പിളർത്തി നിർത്താം?

ചിരിയ്ക്കുമിയിടയ്ക്കിട്ട മണൽച്ചിറകണ്ടു ദൈവ,-
മൊരുമഴച്ചാറൽകൊണ്ടിതൊലിച്ചുപോകും.
വിരഹമാമിതു പക്ഷേ സംശ്ലഷത്തിൻ പൂർവ്വരംഗം
മറയലാം പിടിക്കും മുൻപുണ്ണികൾതമ്മിൽ!

V

ഉയരട്ടെ ഭാരതത്തിൻ പുതുവെന്നിക്കൊടിക്കൂറ
വിയത്തോളം ഭാസുരമായ് വിശ്വാഭിരാമം.
വഴിയിൽ വന്നെതിരിടും കൊടുങ്കാറ്റു തുള്ളിച്ചേറി,
മഴമുകിൽമലയ്ക്കുമേൽ പുനനപൊങ്ങി,
ജനനിതൻ പുകൾവാഴ്ന്നിതമരണൊരിമാർപാടു-
മനഃലസംഗീതംകേട്ടു തലകലുക്കി,
രവിയോടും മതിയോടും കുശലാനോഷണംചെയ്തു,
സവിലാസമുഡുക്കളെസ്സുഖികളാക്കി,
നടക്കട്ടെ മുന്നോട്ടേയ്ക്കു സകലസൽഗുണങ്ങൾക്കും
നടനവേദിയായ്മിന്നും നമ്മുടെ രാജ്യം.
ചൊരിയട്ടെ സകലർക്കും ഹൃദയത്തിൽ സുധാരസം
പരമതിൻ സനാതനശാന്തിസന്ദേശം.
ത്വരിക്കട്ടെയഹിംസയാം മന്ത്രമോതിയവരുടെ
പരസ്പരദ്വേഷമാകും വിഷമിറക്കാൻ.
പ്രപഞ്ചത്തിൻ വിധാതാവാം ഭഗവാനേ! ഭവാനോടി-
ന്നപരമൊന്നടിയങ്ങൾക്കർത്ഥനയില്ല;
അരുളുക ജനനതിൻ കൊടിപിടിക്കുവാൻ വേണ്ട
കരശക്തി. മനശ്ശുദ്ധി, കൈങ്കര്യസക്തി.

പുനരാലോചന

ഞാനെന്നു നോക്കി രാവി-
 ലെൻകണ്ണാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും
 വാനത്തിൻ നാളെത്തിങ്ങി
 മിന്നിടും താരങ്ങളെ-
 മാനവർക്കേകാന്തത്തിൽ
 സാന്ത്വനം നല്ലാൻ വന്ന
 ദീനബാസവന്മാരാം
 ദേവർതൻ ദീപങ്ങളെ.
 ആദിത്യൻ മറഞ്ഞാലു-
 മായതിൻമേലും മന്നിൽ
 നാഥനില്ലാത്തോരല്ല
 ഞങ്ങളെന്നുഹിച്ച് ഞാൻ.
 അന്നിമേഷത്തിൽദൂരെ
 നിന്നെങ്ങോ വിഹായസ്സിൽ
 വന്നുരുണ്ടേറുന്നണ്ടൊ-
 രദ്രമാം കരിബ്ബുതം.
 ആത്മിപ്പെന്നോ രത്ന-
 ഭണ്ഡാരക്കവർച്ചയ്ക്കു
 ചാരത്തു നൃപ്തന്മാരി-
 കള്ളനെത്തച്ചോടിക്കാൻ?
 ഒന്നല്ല, പത്തല്ലത്രെ
 കോടിയോ, തദ്രൂപത്തിൽ
 വന്നുകൂട്ടുന്നു കരിം-
 കുപ്പായപ്പട്ടാളങ്ങൾ.
 ദേവർതൻ സർവ്വസ്വവും
 കൊള്ളച്ചെയ്യുവാൻ ദൈത്യ-
 രാവതും സ്വരൂപിച്ചു
 പോരിനായ്പ്പാഞ്ഞെത്തിയോ?
 നീളവേ പരക്കുന്നു
 വാനെങ്ങും രണം; യോധർ
 വാളുലച്ചോങ്ങീടുന്നു;

പീരങ്കിപൊട്ടിക്കുന്നു.
 നാരകാസകാരത്തിൽ
 നാടെങ്ങും മുഴുകുന്നു;
 തീരെയില്ലപ്പോൾ ഭേദ-
 മന്ധർക്കും കണ്ണുള്ളോർക്കും.
 ആകാശത്തിങ്കൽക്കുദേ-
 മുന്വന്താനെന്തിക്ഷിച്ചു?
 ഹാ! കൊടുങ്കാറ്റിൻമുൻപു
 വാച്ചിടും വായുസ്സോടാ!
 ശകലം മനുഷ്യരെ-
 സ്സതുഷ്ടരായിക്കണ്ടാൽ
 പ്രകൃതിക്കിത്രയ്ക്കുമേ
 ലക്ഷ്യാന്തി വളർന്നാലോ?
 അങ്ങിങ്ങൊരപ്പം നേരം-
 സ്ത്രീചിത്തം സുനക്രോശം-
 ഞങ്ങളെക്കടക്കണ്ണാൽ
 നോക്കുന്നൂ വിദ്യുത്തകൾ;
 ഉടനെ പിൻവാങ്ങുന്നൂ;
 മേഘരാക്ഷസന്മാർതൻ
 തടവിൽപ്പെട്ടോരാണ-
 ത്തങ്കമെഴുത്തുണിമാർ.
 പെട്ടെന്നു ഞാനസനായ്
 മുന്നേക്കാൾ; ക്ഷുത്തേറിലേ
 പട്ടിണിക്കാരനാനം
 കൈക്കൊത്തി വാഴ്ത്താത്താൽ?
 എന്താവമിതൻ തത്ത്വ-
 മെന്നു ഞാനന്തരം
 സന്താപം വെടിഞ്ഞൊന്നു
 ശാന്തമായ് നിരൂപിച്ചേൻ.
 പരമാർത്ഥാവസ്ഥഞാൻ
 ധരിച്ചേന്തൻതന്നെ
 വരദാനോൽകയായ
 കാളിയിക്കാദംബിനി.

തെല്ലൊന്നു പേടിപ്പിക്കൂ
 മാദ്യമായ്; ഭക്തന്മാരെ
 നല്ലമട്ടനുഗ്രഹി-
 ച്ചപ്പറം മറഞ്ഞീടും.
 മാർത്താണ്ഡൻ മഹിതലം
 നായാട്ടുകാടാക്കിത്തൻ
 കൂർത്തുമൂർത്തുള്ളോരമ്പാൽ
 നമ്മെയത്രനാളെയ്തു!
 വ്യാപനർ കണ്ണാൽമാത്ര-
 മല്ല, നാ, മെല്ലാ രോമ-
 കൂപങ്ങളാലും തപ്ത-
 ബാഷ്പമെത്രനാൾത്തുകി!
 അകലത്തദൃസവിതി
 മാറ്റുവാൻ കിനിഞ്ഞത്തും
 മുക്തിലിൻകലത്തേ നാം
 മുൾരായ്പ്പഴിക്കയോ?
 ശോഭനം ദേവന്മാർക്കായ്
 ധാത്ര്യംബയാരാധിച്ച
 ധൂപത്തിൻ ധൂമോൽക്കരം
 നൃനമീശലനവ്യൂഹം.
 നമ്മെക്കണ്ടിരുണ്ടത-
 ല്ലിവൻമുഖം; നമ്മെ-
 യിമ്മട്ടിൽ ദ്രോഹിച്ചൊരാ-
 സൂര്യനെസ്സരിച്ചത്രേ.
 കണ്ണിമയ്ക്കമ്പോൾപ്പെട്ടും
 കൂരിരുട്ടിനോടൊപ്പം
 തന്നെയിശലട്ടത്തിങ്കൽ
 വായ്ക്കുമിത്തമിസ്രവും,
 ഉത്തരക്ഷണത്തിലാ-
 ത്താരങ്ങൾ മിന്നും വീണ്ടും
 മർത്യർതന്നാശാദേവി
 ചൂടിടും വാടാപ്പുകൾ.

പൂമ്പാറ്റയോട്

ചിത്രപതംഗമേ! നിന്നെ - കണ്ടെൻ -
 ചിത്തം തുടിച്ചുയരുന്നു.
 വാർമഴവില്ലിന്റെ സത്താൽ-ത്തന്നെ
 നാനുഖൻ നിൻമെയ് ചമച്ചു;
 ആനന്ദത്തിന്റെ രസത്താൽ-ത്തന്നെ
 മാനസംതീർത്തതിൽവച്ചു;
 എന്മണിക്കട്ടന്നു വാഴാ—നൊരു
 നന്മലർത്തോട്ടവും നൽകി.
 ചെന്തളിർ ചൂടും ചെടികൾ—പൂവാം
 പൊന്തളികയ്ക്കുകണ്ണിളെ,
 തേനമൃതം ചുമന്നെങ്ങും—നില്ല
 ചേണിൽനിൻ പൈദാഹമാറ്റാൻ
 ഇമ്മട്ടിലമ്മമാർ നിന്നെ—ക്കനി-
 ണ്ണുമ്മവച്ചുട്ടാനിരിക്കെ
 മറ്റൊരുവേണം നിനക്കി—മന്നിൽ?
 മുറ്റം നിൻ ഭാഗ്യമേ ഭാഗ്യം!

||
 ഓമൽച്ചിറകുകടഞ്ഞും,—തത്തി-
 തൃമയിലങ്ങിങ്ങു പാഞ്ഞും,
 വട്ടത്തിൽച്ചുറ്റിക്കളിച്ചും,—മന്ദം
 മട്ടലരിൽച്ചെന്നണഞ്ഞും,
 പുമ്പൊടിമെയ്യിലണിഞ്ഞും,—തെല്ലു
 ചാമ്പിയിടയ്ക്കിടെ നിന്നും,
 തെന്നലിൽപ്പാറിപ്പറക്കും—നിന്നെ
 വിണ്ണുവർകൂടിക്കൊതിക്കും
 പച്ചിലത്തൊത്തുകൾക്കുള്ളിൽ—പ്പൂക്കു
 നിശ്ചലനായ് നീയൊളിക്കെ,
 കാണാതെ തെല്ലൊന്നുഴലും—നിന്നു
 വാനിൽക്കതിരവൻപോലും.
 പൂവണിയുന്നൊരു പൂവായ്,—മലർ-

ഓവിനു ചൂഡാമണിയായ്,
 നന്മതൻ കൈപ്പൊൻവിളക്കായ്—മന്നിൽ
 ജന്മമെടുത്ത സഖാവേ!
 വർത്തികനിന്നെ വരയ്ക്കാ—നേതു
 ചിത്രകൃത്തിന്നുണ്ടു കയ്യിൽ?
 സ്വച്ഛന്ദമാടിക്കളിക്കൂ—മേലും
 കൊച്ചുപറവക്കിടാവേ!

|||

വായുവിലെത്തിനുകൂടെ—കൂടെ
 നീയിളകീടാതെ നില്പൂ?
 ആയാസമാറ്റുവാൻതാനോ?—പുത്തൻ
 വ്യായാമം കാട്ടീടുവാനോ
 ജീവിതം സ്വല്പമെന്നോർക്കെ-പ്പക്ഷേപ
 നീ വിലപിക്കുവതാമോ?
 ആവില്ല; നീയറിവിലേ-നിന്റെ
 ജീവിതപാരമ്യസാരം?
 മർത്ത്യനും വായുതെക്കൊൾ നിൻ-ജന്മ-
 മെത്രയോ മേൽത്തരമല്ലീ?
 പട്ടിണികൊണ്ടു പൊരിഞ്ഞും-രണ്ടു
 തുട്ടിനു പൗരഷം വിറ്റും,
 പാരാണ്ടുകൊൾവാൻ കൊതിച്ചും,-വെറും
 നൈരാശ്യം മാത്രം ലഭിച്ചും,
 നിത്യവും പാപത്തെ നേടാൻ-സ്വന്തം
 ബുദ്ധിയെക്കൈകാര്യം ചെയ്തും,
 ദീനംപിടിച്ചു വലഞ്ഞും,-നെഞ്ചിൽ
 പ്രാണൻ കിടന്നു പിടഞ്ഞും,
 കഷ്ടത നിങ്ങാനൊടുക്കും-പാഞ്ഞു
 പട്ടടത്തിയിൽപ്പുതിച്ചും;
 ഇങ്ങനെ ജീവിതം പോക്കും-നര-
 നെങ്ങൊരു കാൽക്ഷണം സൗഖ്യം?
 ആകാശനൗകയിലേറി-പ്പുറ-
 നേകാന്തസന്തോഷമേന്തി,

നീ വിളയാടുന്നു, ധന്യൻ,-നിന്റെ
ജീവിതം ഹൃസ്വമായാലും.
ഓടുന്നതെങ്ങു നീ കണ്ടെത്ത!-ദൂരെ?-
പ്പേടിപ്പതെന്തിനെൻ മുന്നിൽ?
ഞാനൊന്നു കണ്ടോട്ടെ വീണ്ടും-നിന്റെ
മേനി തൻ കൺകടക്കം ചന്തം;
നെഞ്ചുകുളിർപ്പിച്ചിടട്ടേ-കൂടെ-
ക്കൊഞ്ചിക്കഴഞ്ഞഴിഞ്ഞാടി
എന്നെ വെടിയൊല്ലേ നീയി-മ്മട്ടി-
ലെന്നിളന്തകുക്കിനാവേ!
ചിത്രഗുലഭമേ? നിന്നോ-ടൊത്ത
മിത്രമെന്നിക്കേതു വേറെ?

ആറ്റംബോംബ്

അണഞ്ഞില്ലുന്നിയാഹവനവേദിയി-
 ലവസിതമായില്ലുഥർവണഹോമം.
 ഇരിക്കുന്നൂ ചൂറ്റും മഹാഭിചാരത്തിൻ
 മറുകരകണ്ട മദാസൂർ യാജകർ.
 അവിടെയപ്പൊഴേതൊരു സത്വം കട-
 നവർക്കുമുന്നിൽനിന്നലറിയാർക്കുന്നു?
 നെടിയ പാമ്പൊളി രസന നീട്ടിയും,
 കൊടിയ വീരപ്പല്ലിളിച്ചുകാട്ടിയും.
 ചൊക്ചൊക്ക്കനൽ ചൊരിയും നോട്ടവും,
 പകച്ച പാരിടം തകർക്കും ചാട്ടവും,
 പൊലിച്ചു കർക്കശമരണശംഖുതി-
 ക്കലിതുളളുന്നല്ലൊ കലിതദൂർമ്മദം!
 അറിയില്ലേ നിങ്ങളുതാണു പുത്തനാ-
 മറുകൊലപ്പിശാചാണദഹനാസ്ത്രം
 സയൻസു ദുഷ്ടനാം മനുഷ്യൻ ജഗൽ
 ക്ഷയത്തിനേകിന സമൃദ്ധസമ്മാനം
 വികൃതം, നിഷ്കരം, വികടം, ദുശ്ശമം,
 സകൃല്പ്രദീപ്തിയിൽ സമസ്തഘസ്മരം.
 പരേതരാജനിലുവണ്ണമായുധം;
 ഗരളമില്ലിമ്മട്ടഹിസശ്രാട്ടിനം.

||

അടിമുടിയെങ്ങും വിറകൊണ്ടെണ്ണുത-
 മിടിയൊലിപൊന്തിച്ചിളകിയാടവേ,
 അതിനെയാവാഹിച്ചഴിച്ചു വിട്ടവർ
 പതരി മെയ്തലഞ്ഞരണ്ടു നിൽക്കുന്നു
 അവരുടെ ചെവിക്കെത്തപ്പേച്ചിയു-
 മിവണ്ണം വാഗ്വജ്രം തുളച്ചുകേറ്റുന്നു.
 "കഴിഞ്ഞു മാറ്റാർതൻകഥ,യവരിനി
 മിഴി തുറക്കില്ല; തലയുയർത്തില്ല.
 ഒരു ചവിട്ടിനാലൊരു പുരം ചുട്ടേൻ,

മറുചവിട്ടിനാൽ മറുനഗരവും
 ഒരു പരമാണുസ്വരൂപം കൈക്കൊണ്ടു
 തറയിൽ ചാടിപ്പാഞ്ഞൊരളിയിട്ടു ഞാൻ,
 ഉരഗലോകത്തിൻ ശിരസ്സിൽ കൂത്താടി-
 യിരച്ചുവീണ്ടും വന്നിളയിൽപ്പൊങ്ങിനേൻ
 ഒരഗ്നികന്ദുക,മൊരുജ്ജ്വലദണ്ഡ,
 മൊരാജീവേതാനവജയധ്വജം,
 ഒരു പൊട്ടിക്കത്തുമെരിമലയിമ്മ-
 ട്ടുയർന്നു തീമഴ പൊഴിച്ചു ചുറ്റിലും,
 തടിൽകലങ്ങൾതൻ മിഴിയടപ്പിച്ചു-
 നന്ദുഗണങ്ങളെക്കിടുകിടുകിച്ചേൻ.
 ഇനി ഞാൻ വേണ്ടതെ,തുരപ്പിനേതൊരു
 ജനതയെക്കൊന്നു കഴിച്ചുമുടണം?
 നറുമലർക്കാവേതരനിമിഷത്തിൽ
 മരുമണൽക്കാടായ് മറിച്ചു തള്ളണം?
 പടയ്ക്കു ഞാനെങ്ങു നടക്കണ,മെനൈ-
 പ്പടച്ചുവിട്ടില്ലേ പകയരേ നിങ്ങൾ?
 വയറും വായുമീക്ഷണം നിറയണ-
 മുയി, രുയി, രുയിർ, നിണം, നിണം, നിണം.”

|||

നടുനടുങ്ങിടുമുടലൊടും തൊണ്ട-
 യിടറിക്കൊണ്ടവർ മറുമൊഴി ചൊല്പൂ.
 'അണുശക്തിക്കുള്ളിലധിഷ്ഠാനം ചെയ്യു-
 മനന്തവൈഭവേ! മഹോഗ്രദേവതേ!
 അവനിക്കശ്രുതചരം വേതിത-
 നവന്ധ്യമാരണപരാക്രമക്രമം
 പ്രമഥനയതന്ത്രപരിചയത്താൽ തൽ
 സമത നേടിയൊരിവരോടും മെല്ലെ
 മതിയിപ്പാതകം മതിയെന്നോതുന്നു
 ഹൃദയദൗർബ്ബല്യം, ശ്ലശാനവൈരാഗ്യം.
 മടങ്ങി സ്വസ്ഥാനമണഞ്ഞുകൊണ്ടല്പ-
 മടങ്ങി വിശ്രമിച്ചുരുളണേ, ദേവി!

അരികളാരാനം വരികിലക്ഷണ-
മരിക്കിലെത്തിടാനറിയിക്കാം മേലും
ഒരു തെല്ലുപ്പിടിയവരെ നീ കാട്ടി-
ത്തിരിയെപ്പോന്നാലും വിജയികൾ ഞങ്ങൾ.

IV

അവരോടസ്സുതമുരയ്യുരോഷവു-
മവജന്തയും കലർന്നിതിനു മേൽമൊഴി.
'അബദ്ധമെന്തോന്നു പുലമ്പുന്നു നിങ്ങൾ-
ഉപത്രപയൊടുമനുശയത്തൊടും?
ഉറങ്ങണംപോൽ ഞാ,നണരണംപോൽ ഞാൻ
നരക്രമികളേ! ഭവൽഭജിഷ്യയായ്!
അവതരിച്ചതിനതിനല്ലോർക്കുവിൻ
ഭവനസംഹൃതിവ്രതസ്ഥയാമിവൾ.
അലമുറയിട്ടാൽ ഫലമെന്തുണ്ടിനി?
വിളവു കൊയ്യട്ടേ വിതച്ച കൈതന്നെ.
ഒരു യമനം പണ്ടദൃശ്യമായൊരീ
നരകത്തിൻനട പൊളിച്ചെറിഞ്ഞപ്പോൾ
അതിനകത്തെത്രയറുകൊലപ്പറ്റം
പതിയിരുപ്പുണ്ടെന്നറിഞ്ഞുവോ നിങ്ങൾ?
അവരുടെയൊരു ചെറുമുന്നോടിത്തൊ-
നവരണിനിരന്നടുത്തു വന്നല്ലോ.
അതീവദുഷ്ടികളവർതൻ ദുഷ്ടിയിൽ
മദീയഹിംസനം മശകദംശനം!
അവരെയും ചിലർ ഭജിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ-
മവരുമബ്ഭേതർക്കഭീഷ്ടമേകിടാം.
അടുത്തുവന്നിടും പട നിനയ്ക്കിലീ-
യടരൊരുവെറും സുഹൃൽസമ്മേളനം.
ഹിരോഷിമാ പോയ വഴിയടഞ്ഞിട്ടി-
ല്ലറിവിൻ, ന്യൂയോർക്കുമതിലേ പോയിടാം.

V

പറവിൻ! ഞാൻ നിങ്ങൾക്കതിന്നുമുൻപിലി-

ഭരണിയെച്ചു പൊടിച്ചു നൽകട്ടെ?
 കുരുക്കില്ലെങ്ങാരു ചെറുപുല്ലു മേലിൽ,
 മറുതലപൊക്കാൻ പഴുതുണ്ടോ പിന്നെ?
 അശാന്തരായ് നിങ്ങൾക്കഹങ്കരിക്കാമ-
 ശ്മശാനവേദിയിൽപ്പിശാചുകൾപോലെ.
 വെളുപ്പു മെയ്ക്കു പത്തിരട്ടിവായ്പിക്കാ-
 മളുവറ്റങ്ങളും പുതിയ വെണ്ണീറാൽ.
 അതിനൊരു പശ്ചാത്തലമായ് മിന്നിക്കാ-
 മതുലമാം ഭവദപയശഃ പങ്കം.
 പറവിനിന്നെന്തെൻ കടമയെന്നു; ഞാൻ
 പരർക്കോ നിങ്ങൾക്കോ പദവി നൽകേണ്ടു
 അടർക്കളത്തിൽ സ്വാദറിഞ്ഞ ഞാൻ നിങ്ങൾ-
 കടെങ്ങി നിൽക്കയില്ലധികംനാൾ മേലിൽ,
 പലതുമിത്തരമുരച്ചപ്പേച്ചി, തൻ
 ബലിക്കൊടയ്ക്കല്പം വിളംബം കാണവേ
 കടുകടെപല്ലു തെരിച്ചമുറന്നു;
 ജടപറിച്ചാഞ്ഞു നിലത്തടിക്കുന്നു;
 കിളർന്നു വാനിലേക്കുറഞ്ഞു ചാടുന്നു;
 കലമലകളെക്കുലുക്കി വീഴ്ത്തുന്നു;
 ഒരുവിധം കലി നിലച്ചുപോലെയ-
 കരു പിൻപയാതിനറിയിൽപ്പുകുന്നു.
 അതു തൊടുത്തുവിട്ടടരിൽ വെനോർ തൻ
 ഹൃദയം പിന്നെയും പിടച്ചു തുള്ളുന്നു.
 അവിടെനിന്നപ്പോളൊരു മൊഴി,യാദ്യ-
 മവിശദം, പിന്നെ വിശദം, പൊങ്ങുന്നു.
 "അരുതെന്നത്രനാൾ വിലക്കിനേൻ ഞാനി-
 കരുമന? നിങ്ങളതു ചെവിക്കൊണ്ടോ?
 എരിയും കൈത്തിരി ശിശുക്കളെപ്പോലെ
 മരുന്നറയ്ക്കുള്ളിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞല്ലോ?
 മുടിച്ചല്ലോ ഭൂമി മുഴുവനുമൊന്നായ്;-
 കെടുത്തല്ലോ ഭാവി, പലർക്കും നിങ്ങൾക്കും.
 മദിച്ചു മല്ലിട്ടു മരിപ്പിനേവരും,
 യദുകളേരകാതുണത്തിനാൽപ്പോലെ

സഹജഹിംസയിൽ കരുകിയായ് നരൻ
 പ്രഹരണമെന്നു കരത്തിലേന്തിയോ,
 അവന്റെ ലോകം വിട്ടുകുന്നു പോ,യപ്പോൾ
 ഭൂവനതാതനാം പുരാൻ പുരാതനൻ;
 മറന്നു പോയമ്മട്ടൊരു പദാർത്ഥം താ-
 നൊരിക്കൽപ്പണ്ടെന്നോ ചമച്ച വൃത്താന്തം.
 സമരമെങ്ങനെ തരും സമാധാനം?
 തിമിരമെങ്ങനെ വെളിച്ചമേകിടും?
 പുതിയൊരിബ്ബുവദിജയസാഹസം
 പ്രതിവിധിയറ്റ പരമപാതകം

VI

ഒരു വഴിയുണ്ടു മനുഷ്യൻ നന്നാവാ-
 നൊരേയൊരു വഴി മറുവഴിയില്ല,
 ഒരു കുടുംബമായ് പ്പുലർന്നാൽ ജീവിക്കാം,
 പിരിഞ്ഞു മാറിയാൽ മരിച്ചു മണ്ണാകാം
 ഒരു ജനപദം മതിയിനി,യതിൽ
 ശരിക്കു നീതിതൻ ഭരണവും മതി.
 മതിയും, ജാതിയും, നിറവും ലോകത്തെ-
 പ്പ്പുലർക്കരിച്ചതു മതി, മതി, മതി.
 എളിയവരെന്നും വലിയവരെന്നും-
 മിളയിൽ മേലൊരു വിഭാഗമേ വേണ്ട
 സമസ്തമായിട്ടു മവസ്ഥയികല്പം
 സമത്വം സർവതം സമാശ്രയിക്കട്ടെ
 മുരട്ടുദേശീയമനഃസ്ഥിതിയുടെ
 ശിരസ്സിൽ വീഴട്ടെയണബോംബൊക്കെയും
 ശിലകണക്കുള്ളിൽക്കിടക്കും സ്വാർത്ഥത്തിൽ
 തലയിലേവരും ചവിട്ടിനിൽക്കട്ടെ
 അതിൽനിന്നപ്പൊഴുതുയരും ശാന്തിയാം
 സതീയതീശ്വരസധർമ്മചാരിണി
 നിലവിലുണ്ടല്ലമിനിയും ദൈവിക-
 കലയെന്നാലതു വെളിക്കു കാട്ടുവിൻ
 അണബോംബും മറ്റുമവനിനന്നാക്കാ-

നിന്നുക്കുവിൻ; വിഷമമൃതമാക്കുവിൻ.
വലിയ സാമ്രാജ്യതിമിങ്ഗലങ്ങൾക്കീ
വഴിരുചിക്കാഞ്ഞാൽക്കുറെറ്റിനങ്ങളിൽ
ധരണി നിർന്നരഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നാം;
മറന്നുപോം വിശ്വമതിൻ കഥപോലും
ജനനിക്കക്ഷതി വരുത്തിവെണ്ണൊല്ലെ
മനുജരെ! നിങ്ങൾ മതിമാന്മാരല്ലേ?”

പ്രഭാതചിന്ത

"വരന്നു ശല്യം വീണ്ടും !"
 തലയിൽക്കയ്യും വച്ചു
 ഭാരതോർവ്വി തൻ മക്ക-
 ഉഴലിൽപ്പുലമ്പുനം-
 പിറവിക്കരുടെന്നു
 തോന്നിടും മിഴി പൂട്ടി,
 മരവിച്ചമടുള്ള
 മെയ്യിട്ടി, യുറങ്ങുവോർ.
 "വരന്നു വാനത്തുപാ,-
 ഞ്ഞവനോ പൊട്ടിച്ചതാ-
 മെരിതീമരന്നുണ്ട-
 യൊന്നതാ ! ചാടിച്ചാടി.
 കതിരോൻ-അവന്നില്ല
 മറ്റൊന്നുമെന്നോ വേല,
 പതിവായ്, സ്വൈര്യക്കേടു
 ഞങ്ങൾക്കു നൽകാ,നെന്ത്യേ ?
 ദൂരത്തുനിന്നിശ്ശിനി
 ചെന്തീയിൽപ്പുഴുപ്പിച്ച
 കൂരമ്പു കണ്ണിൽക്കുത്തി-
 കേറ്റുവാൻ വെമ്പുന്നല്ലോ.
 വിധിയില്ലാത്തോനവൻ
 നിദ്രയെപ്പുൽകാനെന്നാ-
 ലതിനിദൂരസ്ഥരാം
 മർത്ത്യരോ പിഴച്ചവർ?
 പാതിരാവാകും മുൻപ്
 പാഞ്ഞണഞ്ഞല്ലോ പാപി
 പാരിൽനിന്നിരുട്ടിനെ
 പ്പായിപ്പാൻ പടകൂട്ടി.
 ഉരുണ്ടും പിറണ്ടുമി-
 ത്തറയിൽക്കുറഞ്ഞൊന്നു
 ചുരുണ്ടുകൂടിക്കിട-

നീറങ്ങാൻ പറ്റീലല്ലോ
 കൂപ്പുകൈ നിനക്കർക്ക !
 പോകണേ ഭവാനു ;ഞങ്ങൾ
 രാപ്പകൽക്കുർക്കംവലി
 ചിങ്ങങ്ങാൻ കിടന്നോട്ടെ
 കോഴയാട്ടാകൻ പാട്ടം
 സ്തോത്രങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊല്ലേ!
 കോഴിതൻ കണ്ണുകൊണ്ടു
 വീരശംഖുതിക്കൊല്ലേ.”

||

അപ്പോഴേയ്ക്കേതോ ശബ്ദം-
 മുള്ളൂർ കേൾപ്പു പാര
 മതുഭതം സ്വഹൃത്തിൽനിന്നു-
 തമിതം, സൽബുദ്ധിദം.
 അരുതീ മഹാമോഹം
 ഭാരതീയരേ ! നിങ്ങൾ
 മരണത്തിനുമുൻപു
 മുതരാൽക്കിടന്നല്ലോ
 പേറുന്ന കഷ്ടം ! കായ-
 മന്യായം ശവപ്രായ-
 മാരാനം വീഴുന്നതാം
 വായ്ക്കരി കൊറിക്കുന്നു.
 ഘോരയാം യമദൂതി-
 തദ്രവനപ്പൂർവ്വമാം
 നാരകം ചമയ്ക്കുന്നു
 നിങ്ങൾക്കു വീട്ടിൽത്തന്നെ
 കാണുതില്ലല്ലോ നിങ്ങ-
 ളോരോരോ രാജ്യക്കാരു-
 മാണയിൽപ്പറക്കുന്ന-
 താകാശത്തിനും മീതെ
 നിദ്രയാം പെൺപാമ്പിന്റെ
 കടിയിൽപ്പിടയ്ക്കാവ്വിൻ !

നിദ്രയാം പിശാചിന്റെ
 പിടിയിൽക്കടുങ്ങായ്വിൻ
 കൂരമ്പിൻ പരമ്പര-
 യല്ലെന്റെ കതിർക്കറ്റു;
 വാരൊളിത്തനിത്തക-
 മാലതൻ സമുച്ചയം.
 നൃനമുണ്ടെൻ കയ്യിലാ-
 ബ്ലുഷണം സംഖ്യാതീതം;
 കൈനീട്ടി വാങ്ങാമതെൻ
 മുനീൽവന്നാർക്കും നിന്നാൽ
 അന്നനു നേരം ചെറ്റം
 തെറ്റാതെ കൃത്യം ചെയ്യു-
 മെന്നിൽനിന്നൊറ്റപ്പാ-
 മേവർക്കും പഠിച്ചിടാം
 ശ്രേയസ്സിനാശിക്കുവോ-
 രീശ്വരൻ കനിഞ്ഞേക-
 മായുസ്സു പാഴാക്കാതെ
 പോകണം മുന്നോട്ടെന്തം
 നിങ്ങൾക്കും നിവർന്നയർ-
 നന്ധാനം ചെയ്താൽ നേടാം
 നിങ്ങൾതൻ സനാതനം
 സാമ്രാജ്യസിംഹാസനം”

കരച്ചിലോ?

കരയുന്നല്ലോ ! വത്ര!
 കാര്യമെന്തെൻ ചങ്ങാതി ?
 വെറുതേ കണ്ണീർമുത്തു
 പാഴുണ്ണിൽ വീഴുന്നല്ലോ!
 കരയാനല്ലാതെ മ-
 റ്റന്താകുമെന്നാൽ, ദൈവം
 കരൾച്ചട്ടെരിക്കുമ്പോ,-
 ഉള്ളെന്നോ നിൻ മറുമൊഴി?
 ആരു കാണുവാനാണി-
 ചുടുവെള്ളത്തിൽക്കുളി-
 യാരു കേൾക്കുമെന്നോർത്താ-
 ണിമട്ടിലെയുംവിളി ?
 വാനവൻ തിരിഞ്ഞൊന്നു
 നില്ലാനില്ലൊരാൾ വിണ്ണിൽ
 മാനവൻ കുനിഞ്ഞൊന്നു
 നോക്കാനുമെങ്ങും മന്നിൽ
 അരു,തിപ്പിച്ചും പേയു-
 മാണങ്ങൾക്കടുത്തത-
 ല്ലെരിയും ചെന്തീ കെടാ-
 നെണ്ണയാരൊഴിച്ചിടും?
 തുറയ്ക്കൂ കണ്ണീർ, നിർത്തൂ
 കരച്ചി, ലെത്തിപ്പിടി-
 ചുടക്കൂ കാലക്കേടിൻ
 കയ്യിലെജ്ജയക്കൊടി!

||

അറിയാം ദൈവത്തിനു-
 മടിയായ്ക്കാലും കയ്യും
 മരവിച്ചിരിപ്പോന്റെ
 തലയിൽക്കുതിച്ചുറാൻ;
 പിണത്തിൻമുന്നിൽക്കട-

നൂപ്പിടികാട്ടാൻ; കുറേ-
 ചുണയുളളൊനെക്കണ്ടാൽ
 ദൂരത്തുമാറിപ്പോകാൻ;
 പലമട്ടിലും വന്നു
 താടിയും കരിയും നി-
 ന്നലറിക്കോട്ടേ; ചാടി
 യരങ്ങു തകർത്തോട്ടെ.
 ആടിടാൻ വരുന്നോരു
 വേഷങ്ങൾകണ്ടാൽ ഞെട്ടി-
 യാടൽപ്പുണ്ടരണ്ടിടാൻ
 കൈക്കുഞ്ഞുങ്ങളോ നമ്മൾ?
 വെളിച്ചത്തിലേത്തുരു-
 ന്നിരുട്ടിൽപ്പാമ്പായ്ത്തോന്നും
 വെളിച്ചത്തിലേക്കുറ്റി-
 യിരുട്ടിൽപ്പിശാചയായും.
 ഇരുട്ടിൻ മകളാണു
 പേടി; യാ മകൾ പെറ്റു
 പെരക്കിള്ളുനതാ-
 ണിയഴൽക്കരിമ്പറ്റം.
 പോരിക വെളിച്ചത്തു,
 പകലോനൊഴുകുന്ന
 വാരൊളിതകച്ചാറി-
 ലാറാടിസ്സുഖിക്കുവാൻ
 കൈവേല നേടിത്തരും
 കാശു താൻ മഹാമേരു;
 മേയ്വിയർപ്പിക്കൽചെയ്യും
 സ്നാനംതാൻ ഗംഗാസ്നാനം.
 കണ്ണനീരൊഴുക്കുകിൽ-
 കദനം മാത്രം കായുക്കു,-
 മന്യമാം ധാന്യത്തിന്നു
 വെറിട്ടു വേണം വെള്ളം.
 നമ്മൾക്കാജ്ജലം മാറ-
 ത്തലയ്ക്കും കയ്യാൽക്കോരാം;

വെൺമുകിൽകലത്തോടു
 മാരിക്കാരിരന്നിടും?
 വ്യാധിയേക്കാളും നര-
 രിക്കാരോഗ്യം പരം കാമ്യം;
 വൈരൂപ്യത്തിനെക്കാളും
 സൗന്ദര്യമാകർഷകം.
 പ്രാണനാശത്തെക്കാളും
 ജീവിതം മനോഹരം,
 പാരതന്ത്ര്യത്തെക്കാളും
 സ്വാതന്ത്ര്യം സുഖപ്രദം.
 ഉറക്കം തുങ്ങാനല്ലി-
 ജ്ജീവനം ശരീരവ്യ-
 മുണർന്നു വേണ്ടും കാര്യ-
 മോരോന്നും നിത്യം ചെയ്യാൻ.
 പേക്കിനാവായാലേതു ?
 പൊൻകിനാവായാലേതു?
 പാർക്കുമ്പോഴൊപ്പം രണ്ടും;
 നിഷ്ഠലം കിനാവെല്ലാം.
 പരിതഃസ്ഥിതിയെ നാം
 പ്രതികൂലമെന്നോർത്തു
 കരയാനിരുന്നിടി-
 ലതിനേ കാണു നേരം.
 ദുർദ്ദിഷ്ടമേതും നമു-
 ക്കിഷ്ടദൈവമായ് മാറ്റാം;
 ശ്രദ്ധി ചെയ്തെടുക്കുമ്പോൾ
 ക്ഷേമവും സിദ്ധൗഷധം.

III

പിറക്കുമ്പോഴെ കൂടെ-
 കൊണ്ടു പോന്നിട്ടുണ്ടൊരു
 വരമാം നിധി നമ്മൾ, -
 ആയതെന്തെന്നോ ? - ചിരി !
 ഏതിരുട്ടിലും വിള-

ക്കാവെള്ളിഗ്രഹം കാട്ടു-
 മേതുകാലത്തും പൂന്തേ-
 ന്നുമ്മാപ്പിച്ചിച്ചിട്ടെങ്ങിൽ
 ചിരിയ്ക്ക ! കുറെപ്പൊട്ടി-
 ചിരിച്ചാലല്ലാതെയി-
 കരളിൻ പൂണ്ണിന്നില്ല
 കരിയാനേതും വഴി.
 നാടകത്തിലെണ്ണപ്പൂൺ
 പല്ലിളിച്ചിട്ടും നേരം
 കൂടവേ കാട്ടും ഗോഷ്ടി-
 യല്ല ഞാൻ ചൊല്ലും ചിരി.
 ചാരത്തു ദൈവം വന്നു
 ശത്രുവായോരോതരം
 സ്വൈര്യക്കേടുണ്ടാക്കുമ്പോൾ
 വേണം നാം ചിരിക്കുവാൻ
 നൃനമാ,ഹാസം കണ്ടാൽ
 ദൈവവും ഹസിച്ചിട്ടും;
 വീണപോമപ്പോളതിൻ
 ദംഷ്ട്രയും മീശക്കൊമ്പും;
 കൊടുക്കുന്നതേ വാങ്ങാൻ
 കഴിയൂ നമ്മൾക്കെന്നും
 കടത്തിൽക്കൊള്ളുന്നതേ
 കോരാവൂ കടലിലും
 ചിരിയാമുറപ്പിക
 വായ്പ്പേളു ലോകത്തിന്നും;
 തിരിയെത്തരം ലോകം
 മുതലും പലിശയും
 ദേഹമിത്തരം പൂമർ-
 ത്താപ്തിയ്ക്കു ദാനം ചെയ്തു
 ലോകനാഥനോടൊന്നേ
 നേരേണ്ടു നമുക്കെന്നും-;
 "ആപത്തുനൽകൊല്ലെന്നു
 യാചിപ്പാൻ ലജ്ജിപ്പുഞാ-

നാപത്തിൽച്ചിരിക്കുവാൻ
മാത്രമേ വേണ്ടു വരും.”

ഗ്രാമവും നഗരവും

അരികത്തെത്തീട്ടുന്ന്
 പകലും രാവു തമ്മി-
 ലൊരു തെല്ലിടകണ്ടു
 പിരിയേണ്ടതാം ക്ഷണം.
 വാനിൽനിന്നുരുക്കുപൊ-
 ന്നാറ്റുനീരൊഴുക്കുന്നു
 താണൊരീയുഴികുമേൽ
 ത്യാഗിയാം കതിരവൻ.
 മാനവന്മാരോ മേന്മേൽ
 മത്സരിച്ചാവുന്നോളം
 ദീനർതൻ സർവസ്വവും
 കൊള്ളച്ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു.
 അങ്ങതാ കമ്പോളമൊ,-
 ന്നായതിൽത്താർമാതിന്റെ
 ചങ്ങലക്കിലുകുമോ
 കേൾപ്പതുകോലാഹലം?
 നിരത്തൊന്നതിൻ മദ്ധ്യ-
 ഭാഗത്താപ്പുരത്തിന്റെ
 വിരിമാറിടംപോലെ-
 വായ്ക്കുന്നു വിശാലമായ്.
 പന്തി രണ്ടായിട്ടതിൻ-
 പിൻപുറം പലേമട്ടിൽ
 പണ്ടങ്ങൾ തിങ്ങീടുന്ന
 പീടികപ്പൊന്മേടുകൾ
 വിണ്ടൽത്തോളം ഞെളി-
 ഞ്ഞുയർന്നു നിന്നുംകൊണ്ടു
 കൊണ്ടലിൻകലത്തോടു
 കശലംചോദിക്കുന്നു,
 തൻ നെടും മടിശ്ശീല-
 യൊഴിയും വരയ്ക്കമ-
 പ്പുണ്യവിഥിയിൽപ്പൊക്ക-

ലാശിപ്പതാർക്കം നേടാം.

||

പാഞ്ഞടുക്കുന്നു പുത്തൻ
 മോട്ടോർകാറൊന്ന, ഞൊരു
 കാഞ്ചനപ്പണ്ടം വിൽക്കും
 ശാലതൻ പുരോഭൂവിൽ,
 ആശ്ചര്യനോടൊപ്പം, വഴി-
 ക്കാരെയും കണ്ടാൽ ദൂര-
 യാട്ടിയോടിപ്പോരതി-
 ന്നാർഭാടം നിലയ്ക്കുന്നു
 ആ രഥത്തിങ്കൽനിന്നു
 താഴത്തേയ്ക്കിറങ്ങുന്നു.
 ഭാരതീയനാമൊരാൾ,
 സായിപ്പായ് ചമഞ്ഞവൻ,
 കൈകൊടുത്തനന്തരം
 ഭൂസ്പർശം ചെയ്യിപ്പു തൻ
 നാകലോകാധിശിശ്രി-
 യായിടും വധുടിയെ.
 മുഖത്തു വെള്ളപ്പാഡൻ,
 മൂക്കിന്മേൽപ്പൊൻകണ്ണട,
 ചുക്പ്പകൂട്ടാൻ ചുണ്ടിൽ-
 പ്പുരട്ടിടന ചായം;
 ഇടത്തേമണിക്കെട്ടിൽ
 ബന്ധിച്ചുലടികാരം;
 വലത്തേക്കയിൽത്തൂങ്ങി-
 ക്കിടക്കും തുകൽ സഞ്ചി;
 'ഫാഷൺ' മെയ്യലങ്കരി-
 ചുരങ്ങത്താടൻ വീട്ടു
 വേഷമൊന്നിമ്മട്ടേറേ
 മോടിയും പകിട്ടുമായ്
 നോക്കിലും സ്മിതത്തിലും,
 വാക്കിലും നടപ്പിലും,

നീക്കമറ്റനല്ലമാം
 കൃത്രിമക്കൈകാണിച്ചും
 കണ്മനജ്ജാലം വിശി
 കാൺമോരേക്കുരീക്കിയും,
 തൻ മണാളൻതൻ മെയ്യിൽ
 മെയ്ചാരി നിന്നീടുന്നു.
 തന്റേയാണസ്സൗന്ദര്യ-
 ധാമമെന്നോർക്കെപ്പൊങ്ങി-
 യന്നമറ്റാവിസ്സിക്ക
 വിണ്ണോളമന്തർമ്മദം.

III

അങ്ങടുത്തോരടത്തൊ-
 ടട്ടാതുങ്ങി നിൽക്കുന്നുണ്ടോ-
 രങ്ഗനാരതം, മേനി-
 യാടൽത്തീവരട്ടിയോൾ.
 അത്തയ്യൽ പേറീടുന്നു
 തീവ്രമാം നൈരാശ്യത്തിൽ
 മുദ്രകൾ മിഴിയിലും,
 ചുണ്ടിലും കവിളിലും,
 അമ്പലത്തിങ്കൽ സന്ധ്യ-
 യ്ക്കുംബയെക്കൂപ്പിത്തൊഴാൻ
 വെമ്പലിൽപ്പുത്തട്ടവും
 കയ്യുമായ് മുഖം താഴ്ന്നി
 പോകവേ പിന്നിൽക്കൂടി-
 പ്പാഞ്ഞണഞ്ഞീടും കാറിൻ
 കൂകൽ കേട്ടൊരറ്റത്തു
 മാറിനിൽക്കയാണവൾ.
 നാരിതൻമുഖത്തിങ്ക-
 ലപ്പുമാൻ തൻകണ്ണമാ-
 പുരുഷൻ തൻവക്ത്രത്തിൽ
 മങ്കയാൾ തൻ നേത്രവും,
 അങ്ങുമിങ്ങുമായ്പ്പാഞ്ഞു

മുട്ടിക്കൊണ്ടല്ലം നിന്നു
 ചങ്ങലക്കെട്ടിൽപ്പെട്ട-
 മട്ടിൽത്തെല്ലനങ്ങാതെ,
 മൺമറഞ്ഞതാമോർമ്മ-
 യപ്പൊഴൊന്നവൻ തന്റെ
 ഹൃന്ദയശ്ശൂശാനത്തിൽ
 നിന്നയിർത്തെയ്യുന്നേറ്റു.
 ഹാ ! ശുഭേ ! ശുഭേ ! നീയോ ?
 നിന്നെയോ ഞാൻ കാണതെ-
 ന്നാശ്രു വാക്കഞ്ചൊരവൻ
 വാ തുറന്നോളം മുന്നേ.
 നെടുവീർപ്പിട്ടാൾ, ജുപ്പി-
 തൊഴുതാ, ജൊന്നപ്പുറ-
 മെടുത്താൾ മുന്നോട്ടേക്കോ
 രോട്ടമത്തപസിനി.
 നിറഞ്ഞു മിഴി രണ്ടും
 വിയർത്തു നെറ്റിത്തടം:
 കറങ്ങി തല : യവ-
 നായർന്നു തുടിപ്പുള്ളിൽ.

IV

തൻമദാമ്മതൻകാര്യം
 സർവ്വവും മറന്നുള്ളോ-
 രമ്മുഗ്ധൻ തൻമേൽ ക്രൂര
 ദൃഷ്ടിയാം കൂരമുനീ
 ആരതാരതെന്നടൻ
 ചോദിച്ചാളമർഷത്താൽ
 മാരണപ്പിശാചായി
 മാറിയോരത്തയ്യലാൾ.
 "ഓമനേ ! കേൾക്ക ! പണ്ടെൻ
 ഗ്രാമത്തിലനല്ലാരെൻ
 കോമളക്കെട്ടിക്കളി-
 ത്തോഴിയായ് വളർന്നവൾ,"

"അവളും പിന്നീടങ്ങും
 തമ്മിലെന്തുണ്ടായ്? ഞാനാ
 വിവരം ധരിക്കട്ടേ
 മുഴുവൻ യഥാർത്ഥമായ്,"
 എന്നലട്ടവേ വീണ്ടു-
 മമ്മങ്ക, ചൊന്നാൻ സോമ-
 "നെനെ നീ വിടില്ലെന്നു
 തന്നെയോ? ചൊല്ലാമെല്ലാം.
 അന്നു ഞാൻ ജായപദം
 നൽകുവാൻ സത്യം ചെയ്തോ-
 ള്ളിന്നു നാമകസ്താത്തായ്-
 കണ്ടോരാ മനസിനി.
 ടൗണിൽ ഞാൻ പ്രഭേ! പോന്നു
 പിന്നീടു; നിന്നെക്കണ്ടു
 ചേണിൽ നിൻ വിലാസത്താൽ
 ക്രീതനായ്; നിൻ ദാസനായ്
 വിഗ്രഹസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ
 വർണ്ണത്താൾപ്പടം വച്ചു;
 ചിക്കെന്നു തുളസിതൻ
 മാടത്തിൽ കോട്ടൺ നടു;
 ഇന്നു നീയിരിക്കുമെൻ
 സാമ്രാജ്യപീഠത്തിങ്ക-
 ലന്നല്ലാരിരുനേനേ-
 മറക്കാമക്കാര്യം നാം
 ഏറെനാൾക്കഴിഞ്ഞൊന്നു
 കണ്ടപ്പോളെന്തോ തോന്നി;-
 പോരുമോ യഥാർത്ഥം ഞാൻ
 ചൊന്നതും നീ കേട്ടതും."

V

വായ്പെഴും തട്ടാർന്നതി-
 നത്തരം പ്രക്ഷേപിച്ചാ-
 ഉപ്പച്ചപ്പരിഷ്കാര-

കോരിയാം ദൊരശ്ശിണി:
 "എന്തങ്ങുചൊല്ലി പിച്ഛി,-
 താരോടു ചൊല്ലി? ചെട-
 'ക്കൺടി'യക്കാമിച്ചോരു
 കടനോ ഭവാൻ മൂലൻ?
 നിങ്ങൾതൻ സൂട്ടും,റ്റെയും
 കോളറ്റം ഹാറ്റം കണ്ടു
 കൺകെട്ടിൽക്കടുങ്ങി ഞാൻ
 നിങ്ങളെ പ്രേയാനാക്കി.
 ഓടയിൽക്കിടക്കേണ്ട
 കീടത്തെപ്പിടിച്ച് ഞാൻ
 മേടയിൽക്കിടത്തിനേ,-
 നായതെൻ കുറ്റം തന്നെ.
 നന്നനന്നിരഥ്യയിൽ-
 തന്നയ 'മലം' പൂസാം'
 പെണ്ണുമായ്ക്കഴഞ്ഞൊടി-
 ക്കാണികൾക്കേകൂ രസം !
 ആണങ്ങളില്ലാതായി-
 ല്ലത്രമേൽ; കൂട്ടിനോരാൾ
 കാണമോ വേറിട്ടെന്നു
 ഞാനുമൊന്നൻവേഷിക്കാം."
 എന്നുരച്ചതാനോന്നി
 മോട്ടോറിൽച്ചാടിക്കേറി-
 പ്പിന്നെയും കുറേശ്ശീമ-
 ബ്ദർത്സനം ചീറ്റിത്തുപ്പി,
 ശ്യാവിനെച്ചുംബിച്ചു തൻ
 പാർശ്വത്തിൽവച്ചുംകൊണ്ടാ-
 പ്സാവത്തെ തൃജിച്ചു കാ,
 റോടിച്ചു താനേ പോയാൾ
 താനെത്തുവേണ്ടു മേലെ,-
 നോർത്താനും തോന്നീടാതെ
 ദീനനായവൻ നിന്നാൻ
 താടിയിൽക്കയ്യും കുത്തി

”പ്രഭയ്യം തൽകന്തനം
ചരിക്കും ഗൃഹധർമ്മം
സഫലീഭവിക്കുവാൻ വര-
മേകണേ! ദേവി.”
കപടം തിണ്ടീടാത്ത
എത്തുമായ്ക്കരംകുപ്പി-
ശ്ലഭയിമ്മട്ടിൽപ്പരാ-
ശക്തിയെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു
തെളിഞ്ഞു പണ്ടത്തേക്കാൾ
പ്രഭയ്യം ചാഞ്ചാടുന്നു
കളിയും ചിരിയുമായ് ക്ലബ്ബിലെ
റെന്നീസ് കോർട്ടിൽ.

കോടതിയുടെ കോപം

കോർട്ടിലേസ്സമൻ കിട്ടി
 സാക്ഷിയായ്ചെല്ലാൻ; പക്ഷേ
 വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങേണ്ട
 മട്ടേതെന്നറിഞ്ഞീല.
 പൊറുതിക്കൊരേടത്തും
 പോംവഴി കാണാനില്ല,
 വരുത്തിപ്പിശാചിന്റെ
 വായ്ക്കുകത്തായി പാവം.
 കാശില്ല കല്ലും നെല്ലും
 റേഷണായ് വാങ്ങാൻ കയ്യിൽ;
 കാരൂണ്ടു ജീവിക്കുവാൻ
 പാമ്പായും പറന്നീല.
 കച്ചയും താനും തമ്മിൽ-
 കണ്ടെടു മാസം രണ്ടായ്;
 പിച്ഛം പിറന്നോരു
 മട്ടിലാർക്കിറങ്ങാവൂ ?
 കൂരിരുട്ടായാൽക്കുറേ-
 തെണ്ടിനോക്കിടും; കേൾപ്പാ-
 നാരുണ്ടു? വിത്തേശനം
 ഭക്ഷണം മുക്കാൽപങ്കായ്.
 പഞ്ഞ, മേതിനും പഞ്ഞ,-
 മാവിഷക്കൊടുങ്കാറ്റു
 പഞ്ഞിയായ്പ്പുറപ്പിപ്പു
 പർവ്വതങ്ങളെപ്പോലും
 വെട്ടാനു കണ്ടു രണ്ടു
 പേ, രിനിദൂർഭൂതത്തിൻ
 മട്ടത, ലുല്ലാലുമായ്-
 തിന്നൊടുക്കണം പ്രാണൻ.
 തൻവരണ്ടിടും തൊണ്ട
 കണ്ണിരാൽ നനച്ചുകൊ-
 ണുവഹം കിടക്കയാ-

ണദീനൻ മൃതപ്രായൻ

||

കോർട്ടിലേസ്സമൻ മറു-
 ത്തീടുകിൽപ്പോല്ലീസുകാർ
 വേട്ടനായ്ക്കളെപ്പോലെ
 പാഞ്ഞെത്തും പിടിക്കുവാൻ.
 എന്തു ചെയ്തിടാം! - ചെന്നേ
 പറ്റിടുപക്ഷേ ചെല്ലാ-
 നെന്തടുത്തരയ്ക്കവൻ
 ചുറ്റാനാണെൻ ദൈവമേ!
 ഉടയ്യം പുതപ്പുമാ-
 യുപയോഗിക്കാറുണ്ടൊ-
 രടിപൊത്തതാം പഴ-
 ബാക്കിന്റെ തുണ്ടും മാത്രം
 നൂറിടം കീറിപ്പറി-
 ണേത്താട്ടയായ്ക്കൻ മൺകുടിൽ-
 ്ക്കരയെക്കാളുംകൂടി-
 ജജീർണ്ണമാപ്പടച്ചരം
 അതുകൊണ്ടല്ലാലും ത-
 നസനികൂടമാം മെയ്യ-
 ഗ്ഗതികെട്ടവൻ മറ-
 ചെത്തിനാൻ കച്ചേരിയിൽ.
 ചാലവേ ഞെളിഞ്ഞങ്ങു
 പീഠത്തിൽ വാഴ്ന്നു ജഡ്ജി;
 'നാലുകയ്യുടുപ്പുകാർ,'
 മൂന്നിലും, വക്കീലന്മാർ
 സാക്ഷിയെക്കൂട്ടിൽക്കേറ്റാൻ
 ഭൃത്യന്മാർ വിളിക്കുന്നു;
 സൂക്ഷിപ്പിച്ചുനോക്കിടുന്നു
 തദ്രൂപം ന്യായാധിപൻ.
 കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽപ്പെട്ടോ-
 രാൾക്കരങ്ങനോ? തെറ്റി-

കാട്ടിൽനിന്നോടിപ്പോന്നോ-
 തള്ളാറക്കിടാത്തനോ?
 ഉന്നതസ്ഥിതിക്കൊത്ത
 ശമ്പളക്കൊഴുപ്പിനാൽ-
 കണ്ണിണയ്യാന്ധ്യം വാച്ചൊ
 രക്കേമൻ ഗർജ്ജിക്കയായ്;
 "ആരൊടാ, നീയാരെന്റെ
 മൂന്നിലിപ്പഴഞ്ചൊക്കിൽ-
 കേറിവന്നിങ്കോർട്ടിന്റെ
 മാനത്തെക്കെടുപ്പവൻ?
 ധാർഷ്ട്യമീമട്ടെനോടു
 കാട്ടിടും നിന്മേലിതാ
 കോർട്ടലക്ഷ്യമെന്നുള്ള
 കുറ്റം ഞാൻ ചുമത്തുന്നു.

|||

വല്ലഭം സമാധാന-
 മുണ്ടെങ്കിൽക്കേൾക്കട്ടെ; നീ,
 യല്ലെങ്കിൽത്തിരിച്ചു നിൻ
 വീട്ടിനെത്തിക്കൂടാ."
 ഓതിനാൻ നാലഞ്ചാറു
 നിശ്ചയിച്ചിതിനവൻ;
 നീതിതൻ ദണ്ഡേതുന്ന
 നേതാവേ ! നമസ്കാരം
 ഇന്നത്തെപ്പത്തപ്പാടു
 കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടില്ലങ്ങു;
 നിർണ്ണയം പാലാഴിയാ-
 ണിയുഴിയങ്ങേയ്ക്കിനന്നം.
 ഇക്കണക്കല്ലെങ്കില-
 ഞെന്തിനിന്നാർപ്പു, കാള
 ര്കതമാം വസ്ത്രം കണ്ടാൽ
 മുക്രിയീട്ടോയ്യം പോലെ?
 ആവട്ടെ; നീണാൾ ഭവാൻ

സമ്പത്തിൻ മദത്തിനാ-
 ലാവതും സാധുക്കളെ
 ദ്രോഹിച്ചു ജീവിച്ചാലും.
 കോർട്ടലക്ഷ്യമല്ലെങ്കിൽ
 വേറിട്ടൊന്നാട്ടേ കുറ്റം;
 വീട്ടിലേക്കയ്ക്കായക്കാഞ്ഞാൽ -
 പ്പോരും ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായ്.
 മറ്റൊരേടത്തും തന്നെ
 കിട്ടാത്ത ചോറ്റം മുണ്ടും
 പറ്റിടാം കുറ്റക്കാര-
 നായി ഞാൻ ജെയ്യിൽപ്പോയാൽ
 ആദ്ധർമ്മം സർക്കാരിന്നു
 നല്ലവൻ ഞാനും കൂടി -
 പ്പാത്രമായ്വേരിക്കട്ടെ-
 യങ്ങയാൽ ദയാനിയേ!
 നിന്നിടേണ്ടനേകംനാ,-
 മൊന്നുകിൽക്കാലം മാറ്റ-
 മല്ലെങ്കിൽക്കാലൻ വരും,
 ശ്രമമുണ്ടീയുള്ളിതൻ
 മട്ടൊരു നരകത്തെ
 യമലോകത്തിങ്കലും
 കണ്ടിടാനെന്നൻമതം.
 കല്ലിള്ളു വേഗം ശിക്ഷ,
 രാജകീയാതിഥ്യം ഞാ-
 നിപ്പൊഴന്നാലും ലഭി-
 ച്ചാശ്വാസമാർന്നീടട്ടെ.”

മതവും മദ്യവും

ഇതെന്തു കൂഞ്ഞന്റെ സഹോരന്മാരേ?
 മദിരാശിമന്ത്രിയുരസ്ഥരന്മാരേ?
 മലബാർ ജില്ലയിൽ മദിരതൻ പാനം
 വിലക്കിയോരല്ലി വിവേകികൾ നിങ്ങൾ?
 പിടിക്കയോ വീണ്ടും കരു ചിലേടത്ത-
 ക്കടിപ്പിശാചിനെക്കടിയിരുത്തുവാൻ ?
 മൂറയ്ക്കുമേലിലും നടന്നിടാമെന്നോ
 നരണപേയമായ് വിധിച്ചൊരാദ്രാവം ?
 ഒരു കൈകൊണ്ടോന്നു കൊടുത്തതായ്ക്കൂട്ടി
 മറുകൊ കൊണ്ടതു തിരിച്ചെടുക്കയോ ?
 മതത്തിൻ പേർ ചൊല്ലിയൊഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ
 മറുനാട്ടുകലേ ധ്വരകളോ നിങ്ങൾ ?
 മതത്തിൽ വാച്ചിടും പുഴുക്കുത്തായതിൻ
 മഹാർഹദ്രഷ്ടയായ്ക്കുരുതിടുന്നുവോ?
 കനിക്കുവിൻ തല, കുമാർഗ്ഗനേതൃത്വം
 തനിക്കുതാൻ പോന്നോർക്കുചിതമാകുമോ ?
 അറയ്ക്കുമീമാമൂൽ പുലർത്തണമെന്നു
 ഹരജി മന്ത്രിമാർക്കയച്ചുപോൽ ചിലർ !
 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിതെന്നറിയാത്ത
 വിരുതർ താനവർ വികലദൃഷ്ടികൾ
 നിനച്ചിടുന്നുവോ മദിരയർപ്പിച്ചു
 ജനനിതൻ മനം മയക്കുവാൻ നിങ്ങൾ?
 മതിഭ്രമംവന്നേ തരൂ വരം ദേവി
 പതിതരായ്പ്പോയോ ഭവാൻമാരത്രമേൽ?
 പിറപ്പുനിങ്ങൾക്കിപ്സുഥിയിൽത്തന്ന
 മറപ്പൊരുളിനെ ബ്ദജിപ്പതിമട്ടോ?
 നരനെദ്രൈവംതൻവടിവിൽത്തീർത്തതായ്
 പുറയുന്നുചിലർ; യഥാർത്ഥമാർകണ്ടു?
 നരൻ ചമയ്പ്പുതൻവടിവിൽത്തീർത്തതായ്
 പ്പരമതേവരുമറിഞ്ഞിടും സത്യം.
 കടിയനു ദൈവം കടിയൻ; മർത്യ്യരെ-

കടിച്ചുതിന്മോൻ കടിച്ചുതിന്നുവോൻ!
 വളരെയായില്ലേ സമകൾ , നിങ്ങളി-
 കളങ്കപൂർണ്ണമാം വ്രതം ചരിക്കുന്നു?
 ഭഗവതിയുടെ മറയിൽ നിന്നെന്നും
 നൃഗണനിന്ദ്യമാം മദിര മോത്തുന്നു?
 സ്വബുദ്ധിയെക്കുത്തിക്കവരും ചോരനെ
 സ്വജിഹ്വതൻ വഴിക്കകത്തുകേറ്റുന്നു?
 അവിടത്തേക്കതു വിശപ്പും ദാഹവും-
 മവിടത്തേബ്ഭോജ്യം ഭജിപ്പതു നിങ്ങൾ.
 സുരാപർ ദണ്ഡ്യരെന്നധീശരിനോതി-
 ദുരാപമാം ഹർഷം ജനത്തിനേകവേ,
 ക്ഷിതിതലമെങ്ങും മഹാത്മഗാന്ധിതൻ
 സദുപദേശത്താൽ മുഖരമാകവെ,
 സ്വതന്ത്രഭാരതമുണർന്നായർന്നു നി-
 ന്നതന്ത്രമായതിൻ പ്രഭാവം കാട്ടവേ,
 സനാതനമസ്മന്മത, മതിൻ പല
 വിനാശഹേതുക്കൾ പരിഹരിക്കവേ,
 പുതുപുളകം നാമണഞ്ഞിടും വണ്ണ-
 മതിന്റെ ദിഗ്ജയധ്വജം ലസിക്കവേ,
 ഇനിയുമിടക്കെടുചടങ്ങുവേണമോ
 മനുജരായ്മനിൽ മന്നിൽ ജനിച്ച നിങ്ങൾക്കും?
 അറുത്തറിവിനിദുഷിച്ചൊരാചാരം
 പരിഷ്കരിക്കുവിൻ നിവേദനക്രമം.
 കടൽ കയറുമോ മലയ്ക്കുമേൽ? മാന-
 മടർന്നു വീഴുമോ തലയിൽ? നോക്കുവിൻ.
 ഭഗവതിക്കെങ്ങു പകവരും, നിങ്ങൾ
 മൃഗത്വം കൈവിട്ടു മനുഷ്യരാവതിൽ?
 അനുലസാത്വികസപര്യയാൽ വേണ-
 മനുഗ്രഹശക്തിയവിടേയ്ക്കേറ്റുവാൻ.

ലക്ഷ്മിയും ഭക്തനും

'എത്രനാളിമ്മട്ടിൽ ഞാൻ
കാത്തിരിക്കണം ? വന്നൊ-
ന്നത്തിനോക്കുവാനെന്തി-
ത്താമസം ലക്ഷ്മീദേവി?
അർച്ചനം , നമസ്കാരം,
നാമോച്ചാരണം , ധ്യാന-
മിച്ചൊന്നതൊന്നും കൊണ്ടു
സംതൃപ്തിയങ്ങില്ലെന്നോ?
അപ്പോഴേക്കുശരീരി-
വാക്കൊന്നു കേട്ടാൻ ഭക്തൻ
"ഇപ്പിട്ടുകൊണ്ടെന്തായി?
ഭ്രഷ്ടന്മാർ സ്ത്രീകൾക്കിഷ്ടം .
ഒരു മുത്തുമാല നിൻ
സ്വേദബിന്ദുവാൽ കോർത്തു
തിരുമുല്ക്കാഴ്ചവെച്ചാ-
ലതു ഞാൻ വാങ്ങാൻ വരാം.
അന്നന്നീ മുക്താസരം
നീയെന്നിക്കൈകൊമ്മെങ്കി-
ലന്നെന്നൻ പ്രസാദം ഞാൻ
നൽകിടാം നിൻകയ്യിലും.
ഒരിടത്തൊരിക്കലും -
മുറപ്പിക്കുന്നോളല്ലെൻ
പൊറുതി, ഞാൻ നിത്യവും
സർവത്ര സഞ്ചാരിണി.
നിൻ പാട്ടിൽ ഞാൻ നില്ക്കണം
നീളെന്നാളെന്നാലതി-
ന്നെൻ പ്രസാദത്തപ്പങ്കി-
ട്ടന്യർക്കുമേകാൻ നോക്കൂ !
ക്ഷിപ്രം ഞാൻ ചാടിപ്പോക-
മല്ലെങ്കിൽത്തൽപാർശ്വത്തിൽ
ഷൾപ്പദം പുഷ്പം വിട്ടു

പുഷ്പത്തിൽപ്പായം പോലെ.
 എന്നെന്നീയടുപ്പിച്ചു
 ദൂരനിർത്തിയും വേണം
 നിന്നുകൊള്ളുവാൻ നിത്യ,
 മല്ലെങ്കിലാപത്തുണ്ടാം..
 ദീപികാസമാന ഞാൻ
 ധ്യാനദൃഷ്ടമാം ഭ്രവിൽ
 നീ പിടിച്ചിടാം കയ്യിൽ;
 മാറിൽച്ചേർത്തണയ്ക്കാമോ?
 തടവിൽപ്പാർപ്പിക്കുവാ-
 നോർക്കേണ്ട; വരുമപ്പോൾ
 വിടുവിക്കുവാനെന്നെ-
 യെന്മകൻ സുമാശ്രുഗൻ.
 നിൻമെയ്യിൽക്കുരമ്പെയ്യം
 നാലുഭാഗത്തുംനിന്നു;
 നിൻമനം പൊളിച്ചിടും
 നിൻകണ്ണുപൊളിച്ചിടും,
 അത്തക്കം കണ്ടെത്തിടും
 കൂടവേ വലിഞ്ഞേരി,
 മത്താർക്കും വളർത്തിടും
 വാരണി മൽസോദരി.
 ഒന്നിച്ചുവാഴ്വോരല്ല
 ഞങ്ങളാശ്ശുവം വന്നാ-
 ലന്നു ഞാൻ ദൂരപ്പായു-
 മത്രയ്ക്കുണ്ടതിൻ നറ്റം .
 പിറകേവരും താനും
 നിനക്കു നൽകാനെന്റെ
 തറവാട്ടമ്മ മൃത്ത-
 ചേട്ടത്തി പിച്ച്ചട്ടി
 എന്നെന്നീയിതൊക്കെയും
 ചിന്തിച്ചുസേവിച്ചാലു-
 മെന്നാൽ നീ സമ്പന്നനാം ;
 സമ്പത്തല്ലല്ലോ സുഖം.

നിന്നെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു,
നിൻമനശ്ശാന്തിക്കു നി
പിന്നെയും സേവിക്കണം
സ്രഷ്ടാവിൻ ദാരങ്ങളെ
തദ്വാരാമൃതാസ്വാദ-
വേളയിൽത്തത്വജ്ഞൻ നി
തിക്കുകൊ ഞാനേകമി-
ച്ചില്ലിയെന്നറിഞ്ഞിടും.”

മുന്നോട്ട്

പോകുക മുന്നോട്ടു വേഗം; -പാരം
 വൈകുന്നു, കാഞ്ചിലേ, നേരം?
 യാതൊന്നും കാണാത്തോരായോ- നമ്മൾ
 സോദരീസോദരന്മാരേ!
 ആഴിയിൽത്താഴുമറായി -വാനിൽ
 താഴികപ്പൊൽക്കടം , സൂര്യൻ .
 കാലത്തുറക്കമുണർത്തി -നമ്മൾ-
 ക്കാലസ്യമാറ്റിന ദേവൻ;
 ചേണുറുപദ്ധതിയെന്തെ -നാർകം
 കാണിച്ചുതന്നൊരു വന്ദ്യൻ;-
 എങ്ങനെ നമ്മളെത്തള്ളും -വഴി-
 ക്കെങ്ങനെ തള്ളാതിരിക്കും?
 ഇല്ലംവരയ്ക്കും നയിച്ചു -യാത്ര
 ചൊല്ലിപ്പിരിവാൻ കൊതിപ്പു;
 നാമറിയാതെ നിൽപ്പു -പല
 പാമരപ്പേക്കുത്തും കാട്ടി.
 കൂരിരുൾ വായ്ക്കുമാറായി -വന്നി-
 പ്പാരിടം വായ്ക്കുകത്താക്കാൻ.
 ലക്ഷ്മണന്തെ മുഹൂർത്തം -നമ്മെ
 ലക്ഷ്യത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കാൻ.
 നോക്കിലതൊന്നും നാ,മെല്ലാം വന്ന-
 വാക്കിനു പാഞ്ഞങ്ങുപോയി.
 ചേരിതിരിഞ്ഞടികൂടി -നമ്മൾ
 ശൂരരെന്നോർത്തു ഞെളിഞ്ഞു;
 മായതൻ കള്ളക്കൺകെട്ടിൽ -പെട്ടു
 തീയതു നല്ലതായ് കണ്ടു;
 കണ്ണുകൾ കൈകൊണ്ടടർത്തു -രണ്ടും
 പിന്നിൽവച്ചാണി തറച്ചു;
 ഞോണ്ടുവാൻ നോക്കും കാൽരണ്ടും -പട്ട-
 കണ്ടുകഴിച്ചതിൽപ്പഴ്ത്തി.
 പായുന്നു പിന്നിട്ടു നമ്മെ -ത്തുലോം

വായുവിൻ വേഗത്തിൽക്കാലം
 ആർക്കണകെട്ടിത്തടുക്കാ- മതിൻ
 ശീഗ്രതരമാം പ്രവാഹം?
 ചെല്ലാതെ ചെല്ലേണ്ട ദിക്കിൽ -ശേഷ-
 മുളളപകലും കളഞ്ഞാല്
 അല്ലിൻപിടി മുറുകുമ്പോ-ളാറെ-
 ചൊല്ലിവിളിച്ചു കരയാം ?
 വീടതാ കാണൂ ചെന്നെത്താ- മങ്ങു
 ചോടുകരേള്ളടി വെച്ചാൽ.
 അങ്ങണഞ്ഞിട്ടു തിരുമ്മാം -കഴ-
 ലിങ്ഗിതമൊക്കെയും നേടാം.
 അന്തിവിളക്കുകൊളുത്താം -ശ്രീതൻ
 പൊൻതിരുമംഗല്യം പോലെ.
 പിന്നെ മറഞ്ഞൊട്ടെ നമ്മെ -ക്കണ്ടു
 ധന്യതകൈക്കൊണ്ടു മിത്രൻ.
 പോകുക മുന്നോട്ടു വേഗം !-വേഗം !
 വൈകുന്നു, വൈകിപ്പോയ്, നേരം .

മലകേരൾ

ഉയരവിൻ വേഗം , കയറവിൻ മല;
 നിയതിതൻ തീർപ്പു മറിച്ചെഴുതുവിൻ.
 ചിറകില്ലാത്തവർ പറന്നുപൊങ്ങുവാ-
 നൊരുവരറ്റവർ പിടിച്ചു കേറ്റുവാൻ;
 ശവക്കഴിവിട്ടു പലദിനങ്ങൾകൊ-
 മിവിടത്തോളവു മിഴഞ്ഞുവന്നോർനാം.
 ഉയരട്ടേ കഴൽ ശിലകളിൽ മുട്ടി,
 മുറിയട്ടെ മുളളിൻ മൂനകളിൽത്തട്ടി.
 പെരുവഴിയെങ്ങും തുറന്നിരിപ്പില;
 നറുമലരാരും വിരിച്ചും കാണില;
 നമുക്കുപോയല്ലേകഴിയു മുന്നോട്ടു
 പൂമർത്ഥം നേടുവാൻ? മുറയ്ക്കു പോക നാം.
 തപസ്സുചെയ്തവോർക്കു തടസ്സമുണ്ടാക്കാൻ
 വിബുധരുച്ചസ്ഥർ കുതുകികളെന്നും,
 അമൃതം മറ്റാരമശിക്കരുതെന്നു
 സമദമാം ഹൃത്തിൽ സദാ കരുതുവോർ;
 സ്വഹിതം നേടുവാൻ പ്രലോഭനം കൊണ്ടു
 മഹർഷിമാരേയും വശീകരിക്കുവോർ;
 അവരിൽനിന്നെന്തു നമുക്കുണ്ടാശിപ്പാ-
 നവർക്കവർതുണ; നമുക്കു നമ്മളും.
 അടിപതറാതെ, യടുക്കുതെറ്റാതെ,
 മുടി കനിയാതെ, കൊടി വഴുതതെ,
 കരങ്ങളേവരും പരസ്പരം കോർത്തു-
 മൊരേതരം ജയരവം മുഴക്കിയും ,
 എതിരിടും വിഘ്നശതങ്ങളെ ദൂരെ-
 പ്പതിരിൻ മട്ടുതിപ്പറപറപ്പിച്ചും,
 അണിനിരന്നൊപ്പം പുരോഗമിക്കുവി-
 നണയുവിൻ ശീഘ്രമഭീഷ്ടലക്ഷ്യത്തിൽ .
 ഇരിക്കിലും കൊള്ളാം ; മരിക്കിലും കൊള്ളാം ;
 കരുത്തുള്ളോർക്കെന്നും കരസ്ഥം കാമിതം
 ഭയമെന്നോതിടും പിശാചിനെ നമ്മൾ

സ്വയം ജനിപ്പിച്ചോർ; സ്വയം മരിപ്പിക്കാം.
 ഒരമ്മതൻ മക്കൾ സഹോദരൻ നമ്മൾ
 പരസ്പരം മല്ലിട്ടൊടുങ്ങിടുന്നല്ലോ!
 കൊലയും കൊള്ളിയും കൊടിയ തീവെപ്പും
 പലവിധമെങ്ങും പരത്തിടുന്നല്ലോ!
 ഇതിനതാനോ നാം സ്വതന്ത്രരായത-
 സ്സുധയെയിമ്മട്ടിൽ ഗരളമാക്കുവാൻ?
 പടക്കൊടുങ്കാറ്റിൽകരിയിലപോലെ
 പറന്നു നാം താഴെപ്പതിക്കയോ വീണ്ടും?
 ഇതേതു ദൈവത്തിന്നഭിമതമാക-
 മിതാർക്കു മുത്തേകും രിപ്പക്കൾക്കെന്നിയേ?
 ഇതെന്തൊരുന്മാദമിതെന്തൊരുൽപാത-
 മിതോ ഭരതദ്രുശാവിപര്യം?
 ഉദയശൈലത്തിൻ മുകളിൽ നിന്നുണ്ണി-
 ക്കതിരവനതാ, കനകം വർഷിപ്പു.
 തുണങ്ങൾതൻ കണ്ണീർകരങ്ങളാൽ മാച്ചു-
 മുണർച്ച താണതാം കൃമിക്കുമേകിയും
 ഇരുളിൻപറ്റത്തെയകലെപ്പായിച്ചും ,
 ചെറുകാറ്റാൽ മലർമണം പരത്തിച്ചും,
 "കടലിലിന്നലെപ്പതിച്ച ഞാനിതാ!
 കടന്നു പിന്നെയും കയറി വാനത്തിൽ.
 മതിയിൽ മിന്നിട്ടും വിവേകമാം ദീപ-
 മതിപ്രഭകൊണ്ടെൻ വഴി തെളിക്കവേ,
 മറിതിരകണ്ടു കല്യങ്ങിയില്ല ഞാൻ;
 മകരമത്സ്യത്തിന്നശനമായില്ല.
 പവിഴവും മുത്തും പെറുക്കാൻ നിന്നില്ല;
 സവിധദീപത്തിലുറങ്ങാൻ ചെന്നില്ല.
 എനിക്കെൻ പ്രാപ്യമം പദത്തിലെത്തണം ;
 നിനവിതൊന്നാൻ ഞാനിവിടെപ്പാഞ്ഞെത്തി. "

ഇവണ്ണമോരോരോ പറവകളെക്കൊ-
 ണ്ടവിതഥം നിജചരിതം ചൊല്ലിച്ചും ,
 ഇന്നതാ! മുനിൽപ്പരിലസിക്കുന്നു ,
 തനിക്കുതാൻപോന്ന മനുഷ്യനാദർശം.

ക്ഷിതിയിലെത്തമസ്സശേഷം നമ്മുടെ
 ഹൃദയമാം ഗുഹക്കകത്തു കേറിപ്പോയ്.
 പരനെ വെട്ടുംവാൾ കലികൊണ്ടപ്പുറം
 തിരിഞ്ഞുനമ്മെയുമരിഞ്ഞു തള്ളില്ലേ?
 മറക്കവിൻ കീഴിൽക്കഴിഞ്ഞ, തള്ളു
 തുറക്കവിൻ കാറ്റും വെളിച്ചവും കേറാൻ.
 നടക്കവിൻ മുന്നോട്ടുഭിന്നലക്ഷ്യരായ്
 പടർത്തുവിൻ നീളെ പരസ്സരസ്നേഹം .
 തനതുഭാരത്തെ പുരതിലേറ്റാതെ,-
 യിണങ്ങിടേണ്ടോരെപ്പിണക്കി നിർത്താതെ,
 അധികസഖ്യരെന്നഹങ്കരിക്കാതെ ,
 അധസ്ഥവർഗ്ഗത്തോടവജ്ഞ കാട്ടാതെ,
 പുരോഗമിപ്പോർക്കു ശിലമലരാക,-
 മിരുൾവിളക്കാകും; ഘനമുഡുവാകും.
 തനതു വീര്യത്തിൽ വിശങ്ക തോന്നാത്ത
 ജനതയെക്കണ്ടാൽ നടുങ്ങും ദൈവവും.

തൃപ്യാദങ്ങളിൽ

(നതോന്നത)

തിരുവിതാംകൂറേ, കനിഞ്ഞടിയങ്ങളേവരേയ്യ-
 മരിമയിൽപ്പേറ്റു പോറ്റി വളർത്തും തായേ!
 ഉടലിന്നുമുയിരിന്നുമുടമപ്പുണ്ടവിടുന്നി-
 ബ്ഭടരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ കൊൾവു.
 പരന്നയർന്നമ്മയുടെ പള്ളിവെന്നിക്കൊടിയാട
 പരിചയിക്കുന്നു വേഴ്ച വിബുധരുമായ്;
 മലയജ്ജക്കഴമ്പുതൻ മണം പുണർന്നണഞ്ഞിടു-
 മിളങ്കാറ്റിലൊളി മിന്നിച്ചുയലാടുന്നു.
 അറുപതിൽപ്പരം ലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കീ വൈജയന്തി-
 യറിയിപ്പു ഭവതിതന്നുസവാഘോഷം ,
 ഇതു ജ്ഞങ്ങളുറപ്പിച്ചു പിടിക്കുന്നു നിധിപോലെ-
 യിതുപോരും ഞങ്ങൾക്കേകാനിസ്സിതമേതും.

||

അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടവിടത്തെയപദാനപരമ്പര-
 യഭിമാനപുളകിതശരീരർ ഞങ്ങൾ.
 അടുത്തത്തുമരിക്കളക്കൊടുമുടിക്കൈകൾ പൊക്കി
 മടുപ്പിച്ചു കാവൽനിൽക്കും മലനിരയും,
 അരികത്തു മാറ്റലർതൻ മരക്കലം വരൊല്ലെന്നു
 പെരുമ്പറയടിച്ചോതുമലകടലും,
 അതിരാകും ഭവതിയെയടിമയാക്കുവാൻ പണ്ടു
 മുതിർന്നെത്തിപോലും ചില വെള്ളക്കൊള്ളക്കാർ !
 തെരുതെരയെവരുടെ പടവുകൾ പാഞ്ഞടുത്തു
 ചിറകുകൾ വിരുത്തിയ ഗിരികൾപോലെ.
 കരയ്ക്കുവന്നിറങ്ങവേ ഭവതിതൻ തനയരാ-
 ദ്വാരകൾതന്നായിർപ്പൊരുൾ ചുങ്കമായ്ക്കൊണ്ടു.
 അരഞ്ഞൊടിയിടകൊണ്ടൊപ്പടക്കപ്പലശേഷവും
 നരകൾതൻമട്ടിൽച്ചിന്നി നറുനറുങ്ങി.

അവശിഷ്ടർ സമുദ്രത്തിൽ നിമഗ്നരായ്, താണപോയോ-
രഭിമാനമെവിടായെന്നയ്വാൻപോലെ.

III

"ഇതുമൊരനാടുപോലുമിടുങ്ങിയ വഴിത്താര-
യിതുകാക്കും കോട്ടുപോലുമീമുളവേലി;
എതിരിടും പോലുമെന്നെയെട്ടോപത്തോ ചെവകക്കാർ;-
പുതുമയൊന്നതിനമേൽ ഭ്രമിയിലുണ്ടോ?
കഥയെന്തെന്നറിയാതെ കളിക്കുന്നു വഞ്ചി, മൈസൂർ-
ക്കടുവയോ, ടുണക്കില തീയോടുപോലെ,
ശരി, യെന്നാലിതിനെ ഞാൻ കൊള്ളയിടും, ചുട്ടെരിക്കു-
മരിക്കളെ വെട്ടിക്കൊല്ലമാബാലവൃദ്ധം !!
ഇടിയൊലിയിതുമട്ടിൽ മുഴക്കിയ ടിപ്പുസുൽത്താൻ
കിടങ്ങിൽവീണൊരുകാലിൽ മുടന്തുമേന്തി,
പടക്കൊറ്റി ഭവതിക്കായ് പ്രായശ്ചിത്തംപോലെ നൽകി
മടങ്ങിപ്പോൽ മലനാടു മറന്നിടാതെ.

IV

പല വിരുതുകൾ പഴവന്മാരിക്കണക്കിൽ
പരമ്പരയായ് ലഭിച്ചോർ പടക്കളത്തിൽ.
അവർ ഞങ്ങൾക്കരുളിയ പൈതൃകസ്വത്തൊന്നമാത്രം-
മളവറ്റു പൊന്തിടുന്ന ദേശാഭിമാനം.
അതു ഞങ്ങൾ നിറവിളക്കെന്നപോലെ സംരക്ഷിക്കു-
മതുഞങ്ങൾക്കുനദിനം നേർവഴികാട്ടും.
അതു ഞങ്ങൾ പലേടത്തുമിഴക്കിഞ്ഞ കൊടുമ്പോരിൽ
ഏദയരക്കത്തിൽ മുക്കിയെഴുതിക്കാട്ടി.
അധർമ്മത്തിൻ മസ്തകത്തെയടിച്ചുചുമർത്താനും-
മശരണർക്കവലംബമരുളുവാനും,
ഉലകത്തിലുപശാന്തിസുഭഗതവളർത്താനും ,
കലധനമായ മാണം പുലർത്തുവാനും,
അഭിനവഭാരതത്തിൻ ഘടനയിൽ ഭവതിതൻ
വിപുലമാം കർത്തവ്യത്തിൽപ്പങ്കുകൊള്ളാനും.
അനലസ, രചഞ്ചല; രർത്ഥകാമസ്പഹയ്റ്റോർ.

വിനയത്താൽ വിഭ്രഷിതർ വിശ്വബന്ധുക്കൾ.
നൃപനെയും നാട്ടിനെയും നിരന്തരം സേവചെയ്തു
സഹലജീവിതരാവാൻ ശ്രമിക്കും ഞങ്ങൾ
ഒരു നിശ്ചയിതം കൊണ്ടുവേണ്ടിവന്നാൽ സമാർജ്ജിക്ക-
മൊരിക്കലുമഴിവറ്റു യശഃകൈലാസം.
നമസ്കാരം ജനയിത്രി ! ഭവതിതൻ പദത്തിങ്കൽ
വിമലമാം ഭക്തിസുമമർപ്പിച്ചു ഞങ്ങൾ.
അനുഗ്രഹിക്കമാറാക ഭവതി ഞങ്ങളെപ്പേർത്തു-
മനക്ഷണം ജയലക്ഷ്മീയധീനയാവാൻ.

ആ ചുടലക്കളം

അന്ധകാരത്തിൻ വായിൽ
 വീണുപോയല്ലോ ലോകം
 ഹന്ത ! നാമത്രയ്ക്കുമേൽ
 ശപ്തരോ സഖാക്കളേ ?
 പോയല്ലോ നമുക്കുള്ള
 പുതമാം പുരാപുണ്യം
 മായല്ലോ നാമിമ്മട്ട
 നിസ്വരാ,യനാഥരായ്.
 കരഞ്ഞാൽ ഫലമെന്തു ?
 കൺമിഴിപ്പതിൻമുഖ്യ
 മറഞ്ഞുവല്ലോ നമെ-
 കൈവെടിഞ്ഞസ്തുൽഗുരു.
 ഉയിരുണ്ടെന്നേയുള്ള
 ശവങ്ങളായി നമ്മൾ:
 ഉടലുണ്ടെന്നേയുള്ള-
 പട്ടപ്പാഴ്ച്ചാനലായ്,
 അവനിക്കെന്തുണ്ടിനി
 വരുവാനത്യാഹിത-
 മെവിടെക്കഴുകിയാൽ
 മായുമി മാറാപ്പകം ?

||
 രാഷ്ട്രീയോൽബോധനത്തിൽ
 വിജ്ഞാനപ്രദാനത്തില്-
 ലീളുരസപര്യിൽ
 സർവസത്തോദ്ധാരത്തിൽ
 സൂക്ഷമദൃഗ്വ്യാപാരത്തിൽ
 സുനതോക്തിയിൽ, തുല്യ-
 മിക്ഷയിൽ, ശശ്യാധർമ്മ-
 സമാപനവൈയഗ്ര്യത്തിൽ
 ശാന്തിയിൽ, സൗഭ്രാത്രത്തിൽ

ത്യാഗത്തിൽ, അപസസിൽ നാം
 ഗാന്ധിജിക്കൊപ്പം ചൊൽവാ
 നന്യനെക്കണ്ടിട്ടുണ്ടോ ?
 ആസ്സീദ്ധൻ, വയോവൃദ്ധൻ
 ജീർണ്ണാബ്ദൻ സ്വരാജ്യത്തെ-
 യീർച്ചവാളിനാൽ രണ്ടു
 തുണ്ടായ് നാം പിളർക്കവേ.
 അക്കാഴ്ചകണ്ടുണ്ടായ
 യാതനക്കടിപ്പെട്ടു
 നില്ലയായ് കർത്തവ്യതാ-
 മൂഢനായ്, നിർവിണ്ണനായ്.
 "അകത്തുകടപ്പോരെ
 ഞാനെന്നു ശോധിക്കട്ടെ;
 പക്ഷ്യകൊത്തു പാമ്പു
 പച്ചിലയിലും തങ്ങാം"
 "പാടില്ല സർദാർ, പോരും
 ദൈവത്തിനെനാലാർക്കു
 കേടുറ്റൊരൻ ജീവിതം
 നീട്ടാം ? ഞാൻ തൽപാണിസ്ഥൻ."

III

എമ്മട്ടിൽ നിൽക്കും വാനി-
 ലന്തിയാകുന്നു നേരമെമ്മട്ടിൽ
 കർമ്മസാക്ഷി മുന്നോട്ടു കാൽവെച്ചിട്ടും ?
 ഇടറും തന്മയ് മെല്ലെ-
 പ്സൗത്രിമാർ താങ്ങിത്താങ്ങി
 നടപ്പു തൽപ്രാർത്ഥനാ-
 യോഗത്തിലെത്താൻ ഗുരു
 ഞൊടികൊണ്ടപ്പോളയ്യോ
 പാഞ്ഞിടുന്നല്ലോ മൂന്നു
 വെടിയാ മഹാത്മാവിൻ
 നെഞ്ഞത്തും വയറ്റത്തും.
 അങ്ങുവന്നതു പിന്നെ-

കൊള്ളുന്നവല്ലോ കേറി
 ഞങ്ങൾ തൻ ഹൃദയത്തിൽ.
 വിശ്വത്തിൻ സർവസ്വത്തിൽ
 രണ്ടുവാക്കല്ലാതൊന്നു
 മോതില "ഹാ റാം! ഹാ റാം!"
 ഹന്ത! നീയിത്രയ്ക്കുമേൽ
 ക്രൂരതയോ വർഗ്ഗീയതേ?

IV

ദാരിദ്ര്യം ശമിപ്പിക്കാൻ
 നഗ്നനായ് ജീവിക്കുന്നു;
 സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ
 ചർക്കയിൽ നൃൽനൃൽക്കുന്നു,
 ഉഴുതിയാൽപ്പറക്കുന്നോ,-
 രസ്വികൂടംകൊണ്ടാർക്കു
 മൂഹിപ്പാനാവാത്തതാം
 കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നു
 എവിടെക്കാണുംനമ്മ-
 ഉളിമട്ടുദാത്തമാം
 ഭവനോദ്ധൃതിക്കുള്ള
 പൂജ്യമാം നിത്യായുരം?
 എവിടെക്കേൾക്കും നമ്മ,-
 ഉമ്മട്ടിലഭൗമമാം
 വിവിധതത്വരത്ന-
 ഭ്രഷണം പ്രഭാഷണം?
 ലോകസംഗ്രഹത്തിനായ്
 ജനിച്ച ജീവനുക്കൻ
 ശോകമോഹാർണ്ണവങ്ങൾ
 കടന്ന ജിതേന്ദ്രിയൻ,
 നിത്യത്തെ നേരിൽക്കണ്ട
 നിർമ്മമൻ, നിഷ്കല്പഷൻ
 ശത്രുവേപ്പോലും മിത്ര-
 മാക്കിടും തപോരാശി,

ശ്യാപദങ്ങളെക്കൂടി
 മാൻകിടാങ്ങളായ് മാറ്റാൻ
 വൈഭവം വായ്ക്കും വൃക്ത-
 വൈശിഷ്യൻ, യതിശ്വരൻ,
 സത്യമാം പടവാളു,-
 മഹിംസപ്പോർച്ചയ്ക്കും
 ദുഷ്ടതാജയത്തിനായ്-
 കൈക്കൊള്ളും മഹാരഥൻ.
 ആയുധം സ്വർശിക്കാതെ
 യാങ്ല്ലേയസിംഹത്തിനെ
 യാഴിയിൽപ്പിന്നോട്ടേക്കു
 പായിച്ചോരമോഘാസ്ത്രൻ,
 ഭൂവിലിന്നെവിടെയും
 സർവഥാ സർവോൽകൃഷ്ട-
 നേവർക്കുമെപ്പോഴുമെ-
 നെല്ലാതും പുകഴ്ത്തുവോൻ.
 ഹിന്ദുവും മുസൽമാനും-
 ക്രിസ്ത്യനുമെല്ലാം തന്നെ-
 യൊന്നായ്യാൻ നിനയ്ക്കുവോൻ
 ചൊല്ലുവോൻ, പ്രവർത്തിപ്പോൻ
 കണ്ടിട്ടില്ലൊരുത്തനെ-
 യദ്രിവ്യൻ പാപിഷ്ഠനെ-
 കേട്ടിട്ടില്ലാരിക്കലും
 ഭിതിയെന്നൊരു ശബ്ദം.
 ഇരുന്നാലതുംകൊള്ളാ,
 മിറന്നാലതും കൊള്ളാം;
 പരർക്കായ് ജീവിക്കണ,
 മല്ലെങ്കിൽ മരിക്കണം.
 ആ മഹാൻ കൂടെക്കൂടെ-
 യാഹാരം കഴിക്കാതെ-
 യാതിഥ്യം വാങ്ങിപ്പോകാൻ
 വിളിക്കും കൃതാന്തനെ;
 കണ്ണീരിൽ സ്നാനംചെയ്യ

കാണുമ്പോൾക്കഴൽക്കൂപ്പി
പിന്നാക്കം പേടിചോട്ടം
ഭീഷണൻ പ്രാണാന്തകൻ

V

നമ്മൾതൻ നവോൽപന്ന
സ്വാതന്ത്ര്യജനകനെ
നന്മതാൻ മനുഷ്യനായ്
ജനിച്ചൊരമരനെ,
ആർഷഭ്രവണിഞ്ഞീടു-
മാദർശരത്നത്തിനെ,-
യാർക്കുതൻ ജന്മത്തിനു-
ധന്യത്വം വളർപ്പോനെ,
ഭാരതീയനാമൊരാ,-
ഉദ്യസ്തവിദ്യൻ, ഹാ! ഹാ!
കാരിരുമ്പുണ്ടകൊണ്ടു
തീർത്തല്ലോ ഗതാസുവായ്
അവനെപ്പേരെന്തോതി
വിളിച്ചിടേണ്ടു നമ്മ-
ളവമാനത്താൽ മുഖം
നമ്മൾക്കു കനിപ്പോനെ?
അരുതത്തരം ചിന്ത
യരുൾചെയ്തിട്ടുണ്ടസ്സൽ
ഗുരു"നന്മയാൽ വേണം
തിന്മയെക്കാൽക്കീഴാക്കാൻ."
സോക്രട്ടീസിനെക്കൊൽവാൻ
ഗരളം കുടിപ്പിച്ചു;
യേശുവിൻ ശരീരത്തെ-
ക്കുരിശിൽത്തറച്ചു നാം;
ക്രൈസ്തൻ പാദത്തിനെ
കൂർത്തുമൂർത്തമ്പാൽ കീറി;
ക്രസ്തനമാം വർഗ്ഗഭ്രാന്തേ!
നീയിപ്പോളിതും ചെയ്തു

അത്യന്തം കൃതഘ്നങ്ങൾ
നീചങ്ങൾ ബീഭത്സങ്ങൾ
മർത്യർ തൻ മത ജാതി
വർഗ്ഗാദി ദൗരാത്മ്യങ്ങൾ

VI

ആ മഹോപദേശകൻ
പട്ടടത്തിയിൽക്കത്തി
വ്യോമത്തിൽനിന്നും കൃപാ-
രശ്മികൾ ചൊരിഞ്ഞിട്ടും
അശ്ശശാനത്തിൽ നിന്നു
ഭക്തന്മാർ സമർപ്പിക്കും
ഭസ്മത്താൽ പൂർവ്വാധികം
പൃതയാം ഗംഗാനദി
അസ്ഥലത്തുനിന്നോരോ
വീട്ടിലും പ്രസാദമായ്
സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നോർ
ശുദ്ധമാം ചെമ്മൺകളി
മാണിക്യക്കൊടിവിള-
ക്കായിട്ടും പൂമർത്ഥങ്ങൾ
മാനുഷർക്കല്ലൊന്നാളും
നിധിയായ് രക്ഷിക്കുവാൻ.
ഈക്കൊട്ടും പരസ്സര-
ദ്വേഷമാം പിശാചിനെ-
യാക്കഴിക്കുക നമ്മ-
ളാഴത്തിൽത്താഴ്ന്നിടാവൂ!
നവമാം സാഹോദര്യ
സന്താനവൃക്ഷത്തിനെ-
യിവിടെ വളർത്താവൂ
നമ്മുടെ ബാഷ്പാബ്ജവാൽ!
ജീവിതക്കാറ്റാൽപ്പാതി-
യുയർന്ന ധർമ്മക്ഷേത്രം
ജീവിതരക്തത്താൽപ്പൂർണ്ണ-

മാക്കട്ടേ ജഗൽക്കാരു;
ആവശ്യപ്പെടാമതി-
നവീടെയ്ക്കുദ്ദേഹത്തിൻ
പാവനാംഗത്തിൽപ്പെട്ടും
ചാരവുമെല്ലാം നീരും

പ്രസാധകർ

നാളിളക്കം

